

УКРАЇНСЬКИЙ КРЕАТИВНИЙ ФРОНТ

Magazine by Approval Studio



Artwork by Kseniia Pylypenko

UKRAINIAN CREATIVE FRONTLINE

НАД ЖУРНАЛОМ ПРАЦЮВАЛИ CONTRIBUTIONS

Дмитро Головатий – Редактор & Перекладач
Dmytro Holovatyi (Matthew Roberts) – Editor & Translator

Марія Коб'юк – Дизайнерка
Mariia Kobiuk (Mary Cobe) – Designer

Ілюстрація на обкладинці створенна Ксенією Пилипенко
Cover illustration created by Kseniia Pylypenko

Особлива дяка Тетяні та Павлу Мулярам за
важливі поради щодо оформлення журналу.

Special thanks to Tetiana and Pavlo Muliars for
valuable advice on magazine layouts.

Усі роботи використанні у цьому журналі лише зі згоди авторів і авторок, які є абсолютними власниками авторських прав. Будь яке поширення та/або копіювання без належної на те згоди першочергових власників та власниць несе за собою кримінальну та адміністративну відповідальність.

All artworks in this magazine are used only with the permission of the authors, who are the absolute copyright owners. Any distribution and/or copying without the proper permission from the primary authors is subject to criminal and administrative liability.

ЗМІСТ

OUTLINE

ВСТУП INTRO	5
ДОПОМОГА УКРАЇНІ HELP UKRAINE	6
МАРІЯ КІНОВИЧ – Ілюстраторка MARIIA KINOVYCH – Illustrator	8
ЖЕНЯ ОЛІЙНИК – Ілюстраторка ZHENIA OLIINYK – Illustrator	9
СТАНІСЛАВ ЛУНІН – Концепт-арт Митець STANISLAV LUNIN – Concept Artist	11
МИХАЙЛО СКОП – Ілюстратор & Митець MYKHAILO SKOP – Illustrator & Artist	13
ДАРИНА КЛОЧКО – Ілюстраторка & Мисткиня DARYNA KLOCHKO – Illustrator & Artist	16
АДА ЛЕМБЕРГ – Ілюстраторка ADA LEMBERG – Illustrator	17
ЮЛІЯ ДАНИЛОВА – Ілюстраторка YULIIA DANYLOVA – Illustrator	18
РЕБЕКА ЛАРСТ – Мисткиня REBECCA LARST – Artist	20
ПОЛІНА СКУРИХІНА – Ілюстраторка POLINA SKURYKHINA – Illustrator	22
МАРТА КОШУЛІНСЬКА – Ілюстраторка MARTA KOSHULINSKA – Illustrator	24
СЮЗАННА ЛІХТЕНБЕРГ – Ілюстраторка SUSANNE LICHTENBERG – Illustrator	25
ВІТЕР СТЕПОВИЙ – Піксель-арт Митець VITER STEPovyI – Pixel Artist	27
СОФІЯ СУЛІЙ – Ілюстраторка SOFIIA SULII – Illustrator	29
ТЕТЯНА МУЛЯР – Графічна Дизайнерка TETIANA MULIAR – Graphic Designer	31

ЖЕНЯ ПОЛОСІНА & АННА ІВАНЕНКО – Мисткині ZHENIA POLOSINA & ANNA IVANENKO – Artists	34
ОЛЕГ БІЛИЙ - Графічний Дизайнер OLEH BILYI – Graphic Designer	36
СЕРГІЙ ГРЕЧАНИК - Концепт-арт Митець SERHII HRECHANYK – Concept Artist	38
ОЛЕКСАНДР АЛЕКСАНДРОВ –Ілюстратор OLEKSANDR ALEKSANDROV – Illustrator	40
ВІТАЛІЙ ОСТАЩЕНКО – Діджитал-арт Митець VITALII OSTASHCHENKO – Digital Artist	42
КСЕНІЯ ПИЛИПЕНКО – Ілюстраторка KSENIIA PYLYPENKO – Illustrator	43
ЯН ЗАХАРОВ – Ілюстратор YAN ZAKHAROV – Illustrator	45
СОЛОМІЯ КОВАЛЬЧУК – Ілюстраторка SOLOMIIA KOVALCHUK – Illustrator	46
МІТЯ ФЕНЕЧКІН – Митець MITIA FENECHKIN – Artist	47
ІРИНА ВАЛЕ – Ілюстраторка IRYNA VALE – Illustrator	50
БОГДАНА ЗАЯЦЬ – Ілюстраторка BOHDANA ZAIATS – Illustrator	51
ЯСЯ ВОЛКОВА – Ілюстраторка YASIA VOLKOVA – Illustrator	52
СОФІЯ ЗОРСЬКА – Мисткиня SOFIIA ZORSKA – Artist	54
АНГЕЛІНА ДРАЧЕНКО – Мисткиня ANGHELINA DRACHENKO – Artist	58
АЛІНА ТИЩУК – Ілюстраторка ALINA TYSHCHUK – Illustrator	59
ОКСАНА ФЕДКО – Ілюстраторка OKSANA FEDKO – Illustrator	60
НАТА ЛЕВІТАСОВА - Мисткиня NATA LEVITASOVA – Artist	62
ПРО КОМПАНІЮ ABOUT COMPANY	64

ВСТУП INTRO

Дмитро Головатий – Редактор & Перекладач Dmytro Holovatyi – Editor & Translator

Ідея зробити журнал від Approval Studio з'явилася у нас ще торік. Він мав би вийти з нагоди 5-річчя нашої компанії і бути присвяченим темі дизайну та автоматизації креативних проєктів. Через повномасштабне вторгнення р*сії, цю ідею ми вирішили використати для зовсім інших, значно важливіших цілей. В цьому журналі ви знайдете безліч чудових робіт прекрасних авторів і авторок, дізнаєтеся про їхню творчість, процес створення ілюстрацій на воєнну тематику, адаптацію до нової реальності і те, як мистецтво допомагає самим творцям зокрема та країні в цілому. Сподіваюся, розміщені тут історії справлять на вас таке ж велике враження, як і на нас. Слава Україні!

We came up with an idea to create an Approval Studio magazine issue back in 2021. It was supposed to celebrate the 5th birthday of our company and be dedicated to the design industry and automation of creative projects. Then, the ru*sian full-scale invasion happened, so we've re-purposed the idea for different, more important goals. In this magazine, you'll find many brilliant works of amazing artists, get to know more about their craft, about how they created their war-related illustrations and adapted to the new reality, and learn how art can help not only its creators but the whole country. I hope the stories we've gathered will impress you as much as they impressed us. Glory to Ukraine!

Марія Коб'юк – Дизайнерка Mariia Kobiuk – Designer

“Креативні Балачки” були рубрикою на блозі Approval Studio уже декілька років, а після 24го лютого ми не могли не говорити про Україну. Тому органічною ідеєю було використати цю платформу та висвітлити війну разом із чудовими креативщиками та креативщицями. А у форматі двомовного журналу ми можемо ще більше поширити та закарбувати ці відповіді. Це спроба розповісти про війну якомога безбар'єрно та пронизливо, а з допомогою мистецтва, дизайну та креативу це вдається найкраще. Героям Слава!

“Creative Talks” has been a segment of the Approval Studio blog for a couple of years now, but after the 24th of February, we couldn't stay away from talking about Ukraine. So it organically transformed into the idea to use our platform to cover the topic of war with exceptional creatives, and we can spread and engrave these answers even more in this bilingual magazine. It's an attempt to tell about the war in a barrier-free and piercing way, and with the help of art, design, and creativity, it works best. Glory to Heroes!

ДОПОМОГА УКРАЇНІ

HELP UKRAINE

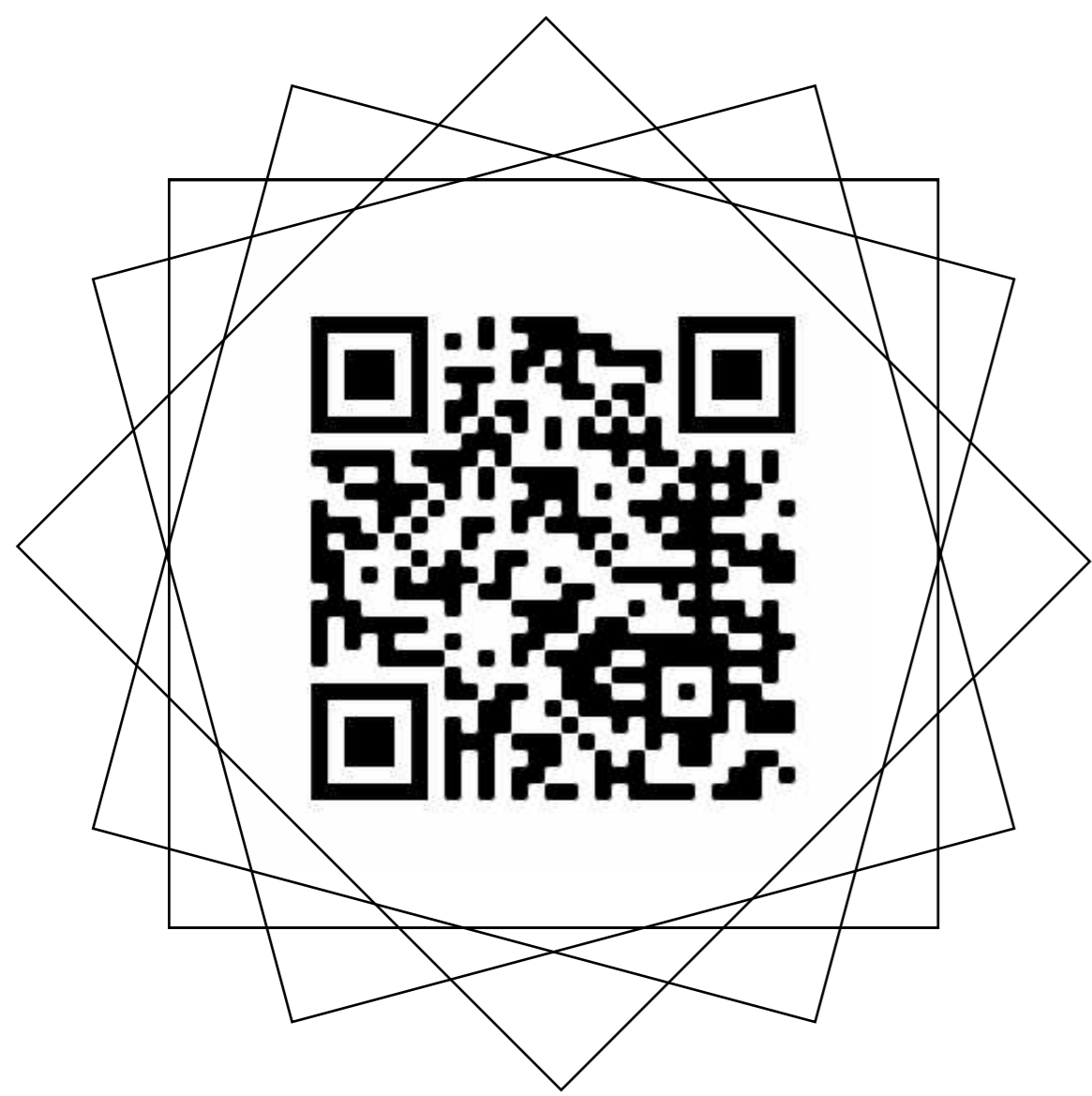
Якщо ви бажаєте допомогти Україні та українцям, ви можете надіслати кошти в надійні фонди та організації нижче. Та пам'ятайте, що немає маленької допомоги!

If you want to support Ukraine and Ukrainians, please donate to the following credible foundations and organizations. And remember, there's no such thing as "small" donation!

Повернись Живим

Come Back Alive

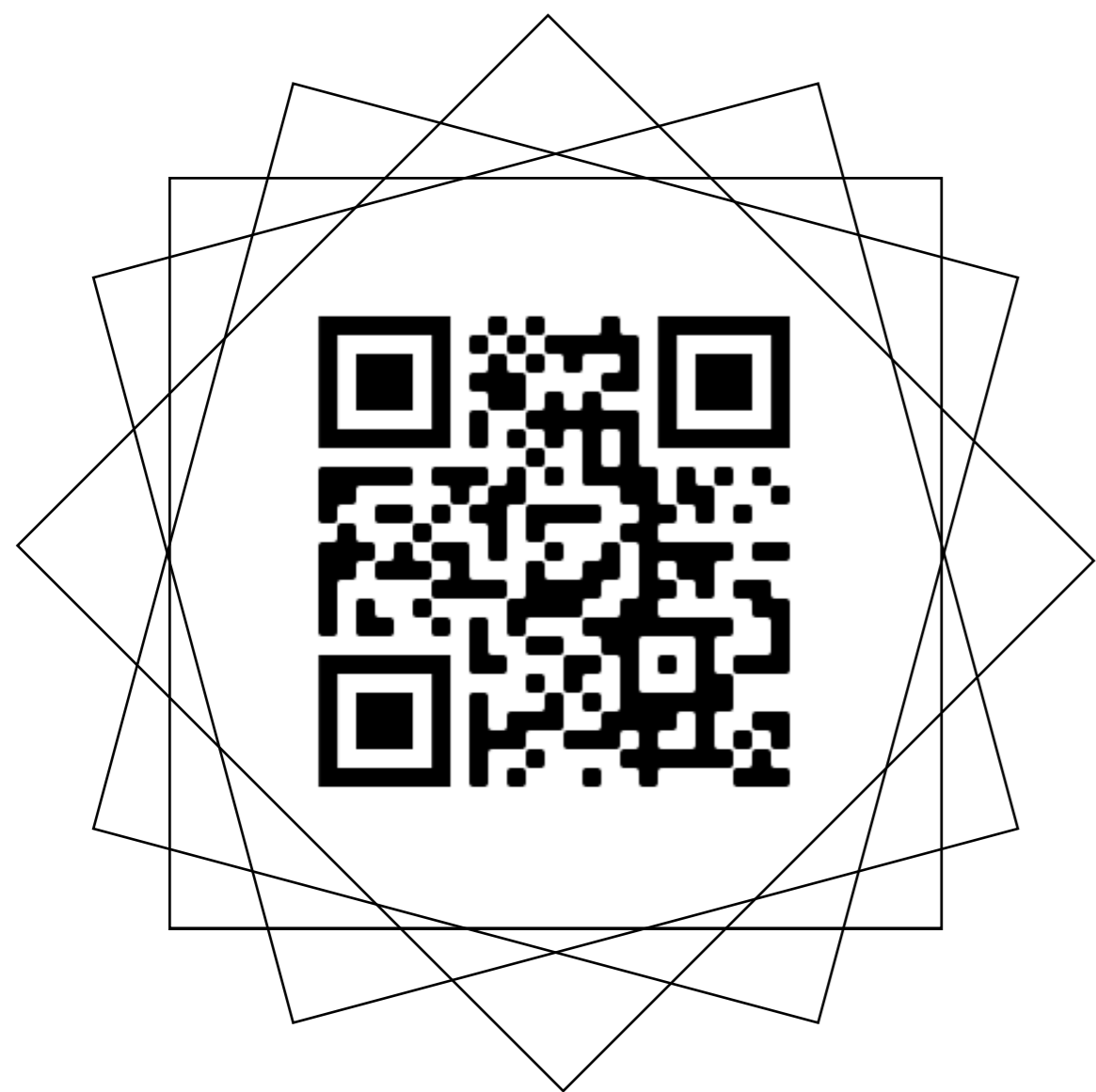
◆ comebackalive.in.ua



Госпітальєри

Hospitallers

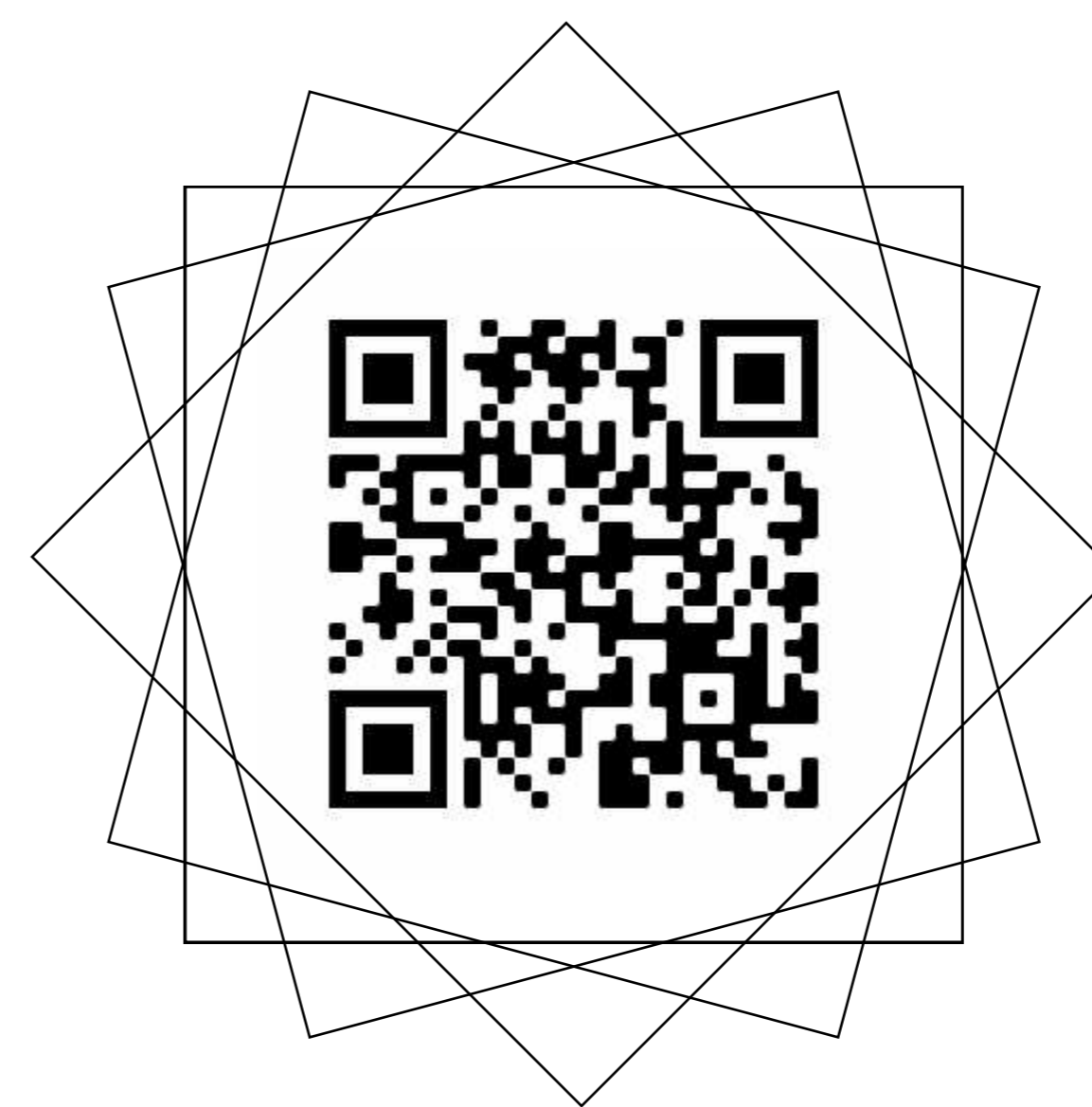
◆ hospitallers.life



Фонд Сергія Притули

Serhii Prytula Foundation

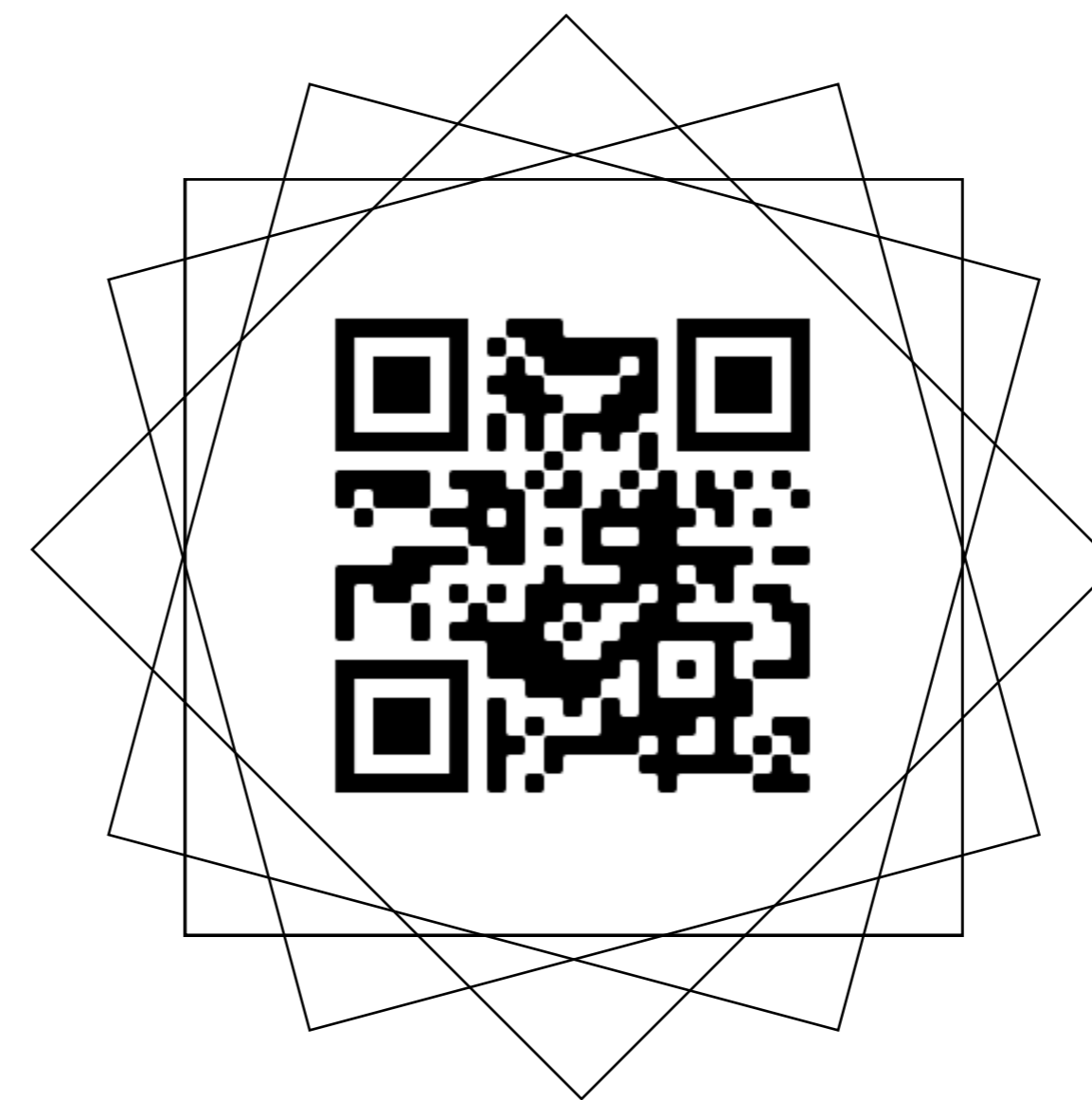
◆ prytulafoundation.org



Кожна Тварина

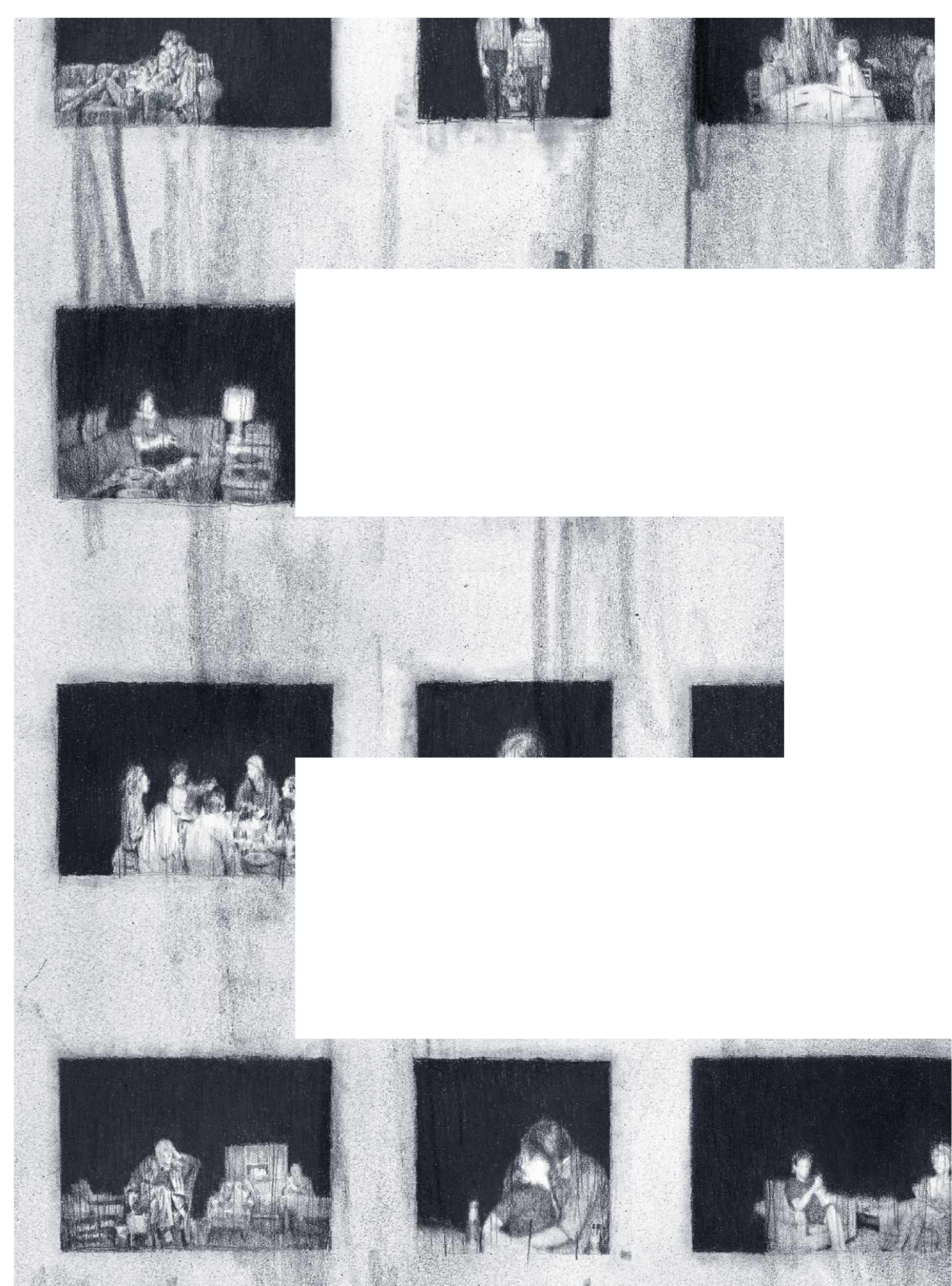
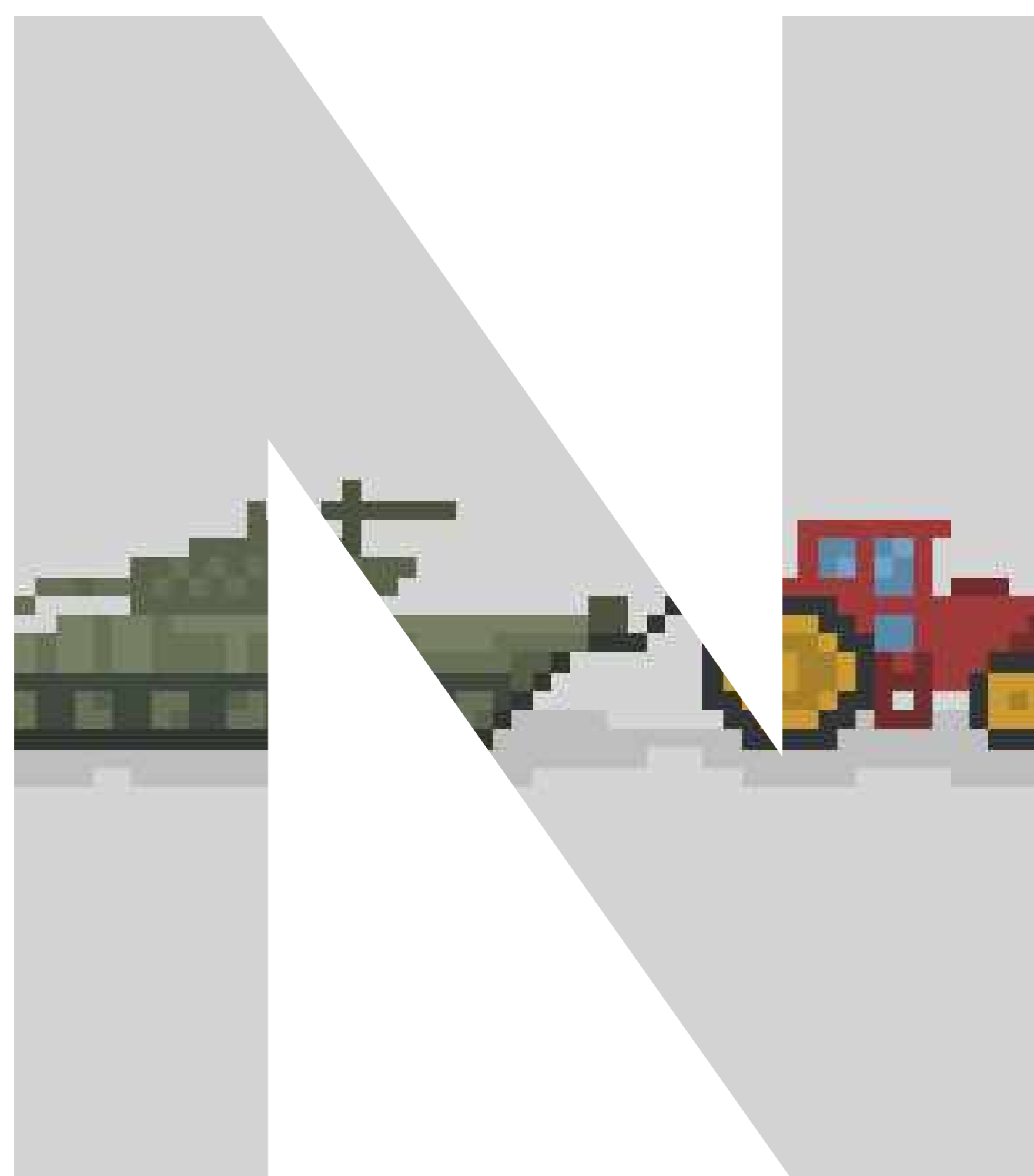
Every Animal

◆ everyanimal.org



ДЯКУЄМО!

THANK YOU!



Марія Кінович – Ілюстраторка

Mariia Kinovych – Illustrator



Зараз ми маємо безліч фахівців, які опанували себе в такий складний час і продовжили займатися своєю справою. Від самого початку, в мене не було достатньо сил, аби щось малювати, та я побачила роботи своїх колег і це мене надихнуло не складати руки. При цьому, я не вважаю, що хтось повинен почувати себе винним чи винною, якщо вони не мають можливості працювати зараз. Це естафета: я зроблю щось сьогодні, ти зробиш щось завтра. Це дарує нам всім неймовірне відчуття єдності.

Це найбільш задокументована війна в історії, ми можемо бачити відео та фото з будь-якого куточка України, спостерігати за всіма подіями 24/7. Та ніхто не може близько сприймати зображення жорстокості так довго – згодом, больовий поріг підвищується і ми вже не переживаємо такий сильний шок. В такі моменти, ілюстрації можуть мати навіть більший ефект, ніж слова чи фото, адже це вже не просто сирі емоції. Вони стають певним нарративом, що краще передає цю інформацію.

We have a lot of specialists who braced themselves at such a difficult time and continued to do what they could. From the very beginning, I did not have much strength to draw something, but I saw the work of my colleagues, and it inspired me not to give up. Although, I don't think anyone should feel guilty for not having the ability to work right now because it's a relay race: I'll do something today, you will do something tomorrow. And this is an incredible feeling of unity for all of us.

This is the most documented war in history, you can see videos and photos from every place in Ukraine, and you can see what is happening 24/7. But no one can perceive the image of cruelty for long – over time the pain threshold is lowered and we are no longer shocked. And here, illustrations can do more than words and photos because they are no longer about raw emotions. They are a particular narrative that can convey information better.



Це одна з моїх улюблених робіт, адже тут ми можемо бачити, наскільки українці відважні. Навіть коли росіяни їм погрожують, вони стоять горою за свою свободу.

This is one of my favorite pieces because here you can see how brave Ukrainians are. Even when russians threaten them, they stand still and claim their freedom.

“Українці” Марія Кінович
“Ukrainians” by Mariia Kinovych

А ось тут зображені тривога та страх, які ми всі зараз переживаємо.

This one depicts the anxiety and fear that we all are experiencing now.

“Херсон” Марія Кінович
“Kherson” by Mariia Kinovych



Женя Олійник – Ілюстраторка

Zhenia Oliinyk – Illustrator



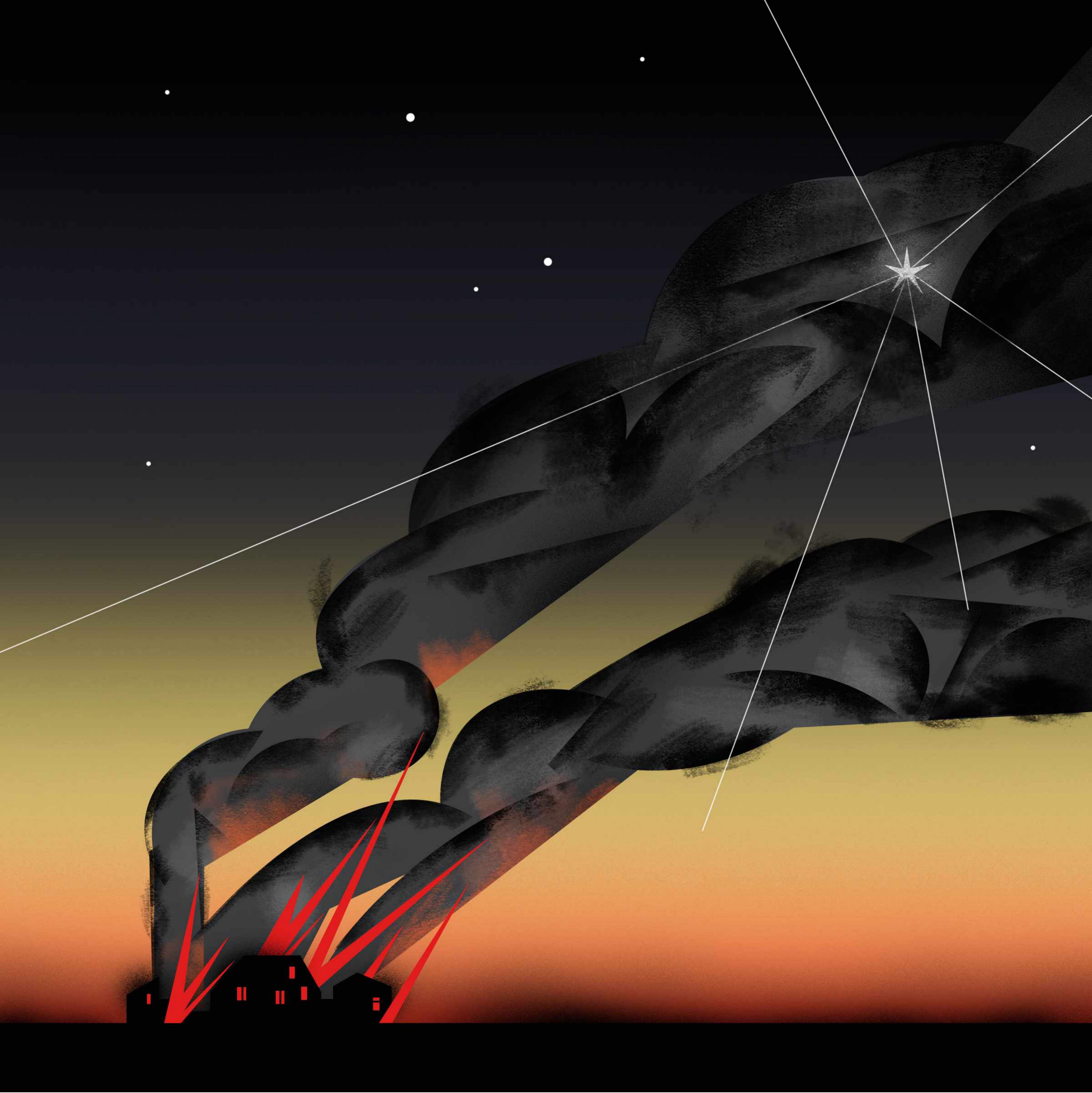
@evilpinkpics

Українські кретивщики – це, в першу чергу, громадяни України. На відміну від росіян, ми не вважаємо, що мистецтво може існувати окремо від політики. Перед повномасштабним вторгненням, ми не були просто митцями чи просто ілюстраторами, зовсім ні. Я особисто звертала багато уваги на проєкти про людські права, фемінізм, історію, культуру, та освіту. Мистецтво ніколи не було для нас формою ескапізму; у нас у всіх є чіткі позиції щодо політики чи соціальних проблем.

Ілюстраторська спільнота в Україні відображає всі події в місцевих та міжнародних ЗМІ. У мене зараз багато редакторської роботи, і мені здається, що у всіх моїх колег також. Ми продаємо роботи для збору грошей на підтримку нашої армії. Зараз неймовірно важливо поширювати інформацію та донатити, тож ми цим і займаємось.

Ukrainian creatives are first and foremost Ukrainian citizens. Unlike people in Russia, we don't think that art can be easily detached from politics. Before the full-scale Russian invasion, we weren't just artists and illustrators, no. I personally had a strong focus on projects about human rights, feminism, history, culture, and education. Art has never been a form of escapism for us; we all have solid stands on politics and societal problems.

The illustrators' community in Ukraine reflects what's going on in local and international media. I have a lot of editorial work now, and I feel that this is common among my colleagues. We sell out art to collect money to support our army. Sharing information in an accessible form and donating is crucial now, and that's what we do.



“Надія” Жєня Олїйник
“Hope” by Zhenia Oliinyk

Мєні складно зображати вїйну як вона є, з усїм вогнем, димом, та руїною. Ця ілюстрація для Нью-Йорк Таймз – той випадок, коли менї це вдалося. Ця робота про надїю, яка неминуче пробивається і сяє крїзь увесь цей жах.

I really struggle with depicting war as it is: with all the fume, fire, and ruin. This illustration for The New York Times is the one time I managed to do that. It's actually a piece about the hope that inevitably shines through all the horror.

Станіслав Лунін – Концепт-арт Митець

Stanislav Lunin – Concept Artist



@stanislavlunin

У моїй країні зараз кояться жахливі речі. Тим не менш, ми мусимо перемогти, адже ми стоїмо за правду, незалежність, свободу, за наших дітей і за нашу землю. Зараз нам доводиться жити не лише під обстрілами, а ще й під культурним тиском. Українське мистецтво – це потужна зброя у цій війні. В ньому закодована наша сила духу, яка допомагає в важкі часи.

Terrible things are happening in my country now. But we must win because we stand for truth, independence, and freedom, for our children at our home, on our land. And now, we have to live not only under fire but also under pressure on the cultural front. Art is a powerful weapon in this war. It carries the Ukrainian code of strength & spirit that helps us in hard times.



“Маріуполь” Станіслав Лунін
“Mariupol” by Stanislav Lunin



“Буча” Станіслав Лунін
“Bucha” by Stanislav Lunin

Головною причиною створення моїх робіт стала мотивація мого народу стояти за свою державу, вірити в Збройні Сили та їхню перемогу, підіймати український дух, щоб боротися з варварами.

Друга причина – розповісти світові нашу історію мовою мистецтва, розповідати про те, що з нами відбувається, і про те, як нам потрібні віра та підтримка. Третя ж причина виникла сама собою вже опісля – це монетизація арту. Коли люди побачили мої роботи, багато хто захотів підтримати їх морально та фінансово!



“Слава” Станіслав Лунін
“Glory” by Stanislav Lunin

Regarding my work, I can say that the root cause of these posters was my people's motivation to stand up for their country. The motivation to believe in their Armed Forces and victory, motivation to believe in the Ukrainian spirit and rise morally to fight barbarians.

The second reason is to tell the world about our story in the language of art, speak about what is happening, and how we need support and faith. And the third reason appeared on its own afterward - the monetization of art. When people heard and saw this story, many wanted to support my work morally and financially!

Люди з усього світу просили мене надати їм дозвіл друкувати ці постери, мозаїки, та футболки, запрошували мене взяти участь у виставках, хотіли, аби я надрукував ці картини або й просто давали мені гроші, які я переправляв на армію через людей, яких добре знаю. Тепер я витрачаю кошти на бронежилети, шоломи, рації, та дрони з тепловізорами.

People from all over the world ask me to give them the right to print the posters, mosaics, and T-shirts, want me to take part in exhibitions, print paintings, or just give me money that I distribute to the army through people I know well. Now I spend money purchasing body armor, helmets, walkie-talkies, and drones with thermal imagers.

У моїх постерах про війну, жінки символізують крихкий мир та баланс сил. Вони – символ краси та материнства, душа нашої країни. Всі жінки зображені зі зброєю в руках, що означає намір стояти до кінця і що наша земля – це наш дім, наша свобода. Мої роботи розповідають про символи цієї війни та її трагедію.

In my posters of war, the appearance of women is a symbol of fragile peace and a balance of power. It is a symbol of beauty and motherhood, which could be identified with the spirits of our country, the souls of Ukraine. All women are depicted with weapons in their hands, which means that we will stand to the end, that our land is our home, our freedom. My works tell us about the symbols of this war and its tragedy.

Михайло Скоп – Ілюстратор & Митець

Mykhailo Skop – Illustrator & Artist



Від початку війни Львів фактично став культурним центром України, адже сюди з'їхались творчі люди зі всієї країни. Багато з них так чи інакше залучились до боротьби з московською навалою у свій власний спосіб. Фактично, Львів – це казанок, в якому змішали творчих людей, які навряд чи познайомились би за інших обставин.

Кількість і різноманіття контенту дозволяє говорити про повноцінний культурний фронт. Але не це основне. На мою думку, значна кількість таких ініціатив просто приречені на продовження і після нашої перемоги. Тому я переконаний, що українську культуру чекає нечуваний розквіт. А процвітаюча сучасна українська культура – це насправду нічогенький гвіздочок у домовину Мордору.

Since the beginning of the war, Lviv, in fact, has become a cultural center of Ukraine as creative people from the entire country have come here. Many of them joined the fight against the muscovy horde in their own way. Lviv is like a cauldron of creative people who would have never gotten to know each other in different circumstances.

Countless new acquaintances, unexpected collaborations, and creative enthusiasm, in general, bear their fruits. The quantity and diversity of the content allows us to speak about the fully-fledged cultural frontline. I believe the majority of such initiatives are doomed to continue after our victory. That's why I am sure that Ukrainian culture is destined to blossom like never before. And modern Ukrainian culture in bloom is a proper nail in Mordor's coffin.

Сучасний світ є глобальним інформаційним селом. Тому цілком звичним тепер є феномен «смерті в прямому ефірі», коли за будь-яким глобальним лихом можуть слідкувати сотні тисяч людей зі всього світу. З іншого боку, перенасиченість інформацією призводить до кліпового мислення: інформація сприймається швидко і поверхово, адже в інформаційному шумі не можливо зосередити свою увагу на чомусь одному.

Our modern world is a global village. It makes the phenomenon of “death on live broadcast” a reality, where hundreds of thousands can watch a global catastrophe live from every corner of the world. On the other hand, information overdose causes clip-thinking: the information is perceived quickly and superficially because it is impossible to concentrate on something specific in all of that info noise.



“Весна в Україні” Михайло Скоп
“Spring in Ukraine” by Mykhailo Skop

Через це будь-які документальні фото і відео із зруйнованих міст України рано чи пізно змішуються з таким же контентом з інших зон бойових дій, а потенційний глядач втрачає до неї емпатію і будь-яке зацікавлення. Тому роль українських художників полягає насамперед в тому, щоб не допустити зникнення нашої країни з інформаційного фронту. Для цього слід креативити. Як художник я переконаний, що малюнки мають силу. Вдало знайдений образ і вибудований посил можуть пробитись крізь інформаційний шум і зачепитись за уяву, оминаючи географічні, мовні, культурні бар'єри.

Основне моє завдання - говорити образами. Головним героєм моїх робіт є український народ як суб'єкт боротьби. Тому я практично не малюю конкретних людей, а їх персоніфіковану спільність, виражену у архетипах, адже імена і обличчя рано чи пізно забудуться.

That is why any documentary photos and videos from the demolished Ukrainian cities mix up with similar content from the other war zones, which makes the potential viewer lose empathy towards it and their interest. The role of Ukrainian artists is not to allow the disappearance of our country from the information frontline. That's where we should get creative. As an artist, I believe that art has power. An image that touches the right strings can break through the info-noise and grab the attention, disregarding any geographic, language, and cultural barriers.

My main task is to speak through images. The main character of my works is the Ukrainian people as the subject of the fighting. I draw not specific people but their personified unity depicted in the archetypes.

“ Українську культуру чекає нечуваний розквіт.
А процвітаюча сучасна українська культура - це
направду нічогенький гвіздочок у домовину Мордору.

Ukrainian culture is destined to blossom like
never before. And modern Ukrainian culture in
bloom is a proper nail in Mordor's coffin.”

Залишаться лише обривки пам'яті про немислиме горе і великий подвиг українського народу. Навіть зараз найбільшого поширення набувають не історії конкретних людей, а різноманітні меми. Так більшість людей не знає імені поштаря, який збив літак, жінки, яка запропонувала окупантам покласти зерна соняшнику у кишені, та багатьох інших, але їхні подвиги залишаються в серцях людей.

We will remember unthinkable grief and a remarkable feat of the Ukrainian people, while specific names and faces might be forgotten sooner or later. Various memes get the most attention, not the stories of particular people. For example, most do not know the name of the Ukrposhta [Ukrainian post - ed.] worker who hit the plane or the name of the woman who suggested that occupiers put sunflower seeds in their pockets, but their deeds live in the people's hearts.



“Старший аркан Таро Arcana Belli - Українська Версія” Михайло Скоп
 “Major Tarot Arcana - Ukrainian Edition” by Mykhailo Skop

Серед моїх робіт ідея спільних образів найбільше проявилася у циклі ілюстрацій для Старшого аркану Таро Arcana Belli (лат. Аркан війни). У двадцяти двох образах я показую українську боротьбу проти немислимого зла. У цьому проєкті поєднано класичну іконографію Таро Райдера-Вейта у виконанні Памели Сміт та образи, які диктує саме життя.

In my works, the idea of the common images is most evident in the illustration series for Major Tarot Arcana called Arcana Belli. In 22 images, I depict the Ukrainian fight against the unthinkable evil. This project combines the classic iconography of Rider-Waite tarot deck by Pamela Smith and images dictated by life itself.

Багато з цих зображень відтворюють конкретні події. Низку з них мені підказав мій друг і співавтор Михайло Баделін. В ході роботи над цим циклом я не раз дивувався, наскільки співзвучними є сюжети певних карт із тим, що коїться в Україні. Тому в багатьох випадках в іконографію мені достатньо було внести лише незначні зміни, щоб композиції як найвлучніше відображали українську дійсність.

Many of them display particular events that my friend and co-author Mykhailo Badelin suggested exploiting. Working on this series, I was often surprised by how similar some cards' plots are with what is going on now in Ukraine. Because of that, I often had to add only slight changes to the iconography so that the compositions could depict Ukrainian reality as accurately as possible.

Дарина Клочко – Ілюстраторка & Мисткиня Daryna Klochko – Illustrator & Artist



Український креативний фронт дуже мене здивував. Хоч я особисто і фолловила багатьох талановитих творців, за останній час я відкрила для себе стількох нових! Так багато з них знайшли індивідуальні і при цьому універсальні способи виразити наважчі почуття і думки про війну, смерть, зґвалтування, і жорстокість.

Ukrainian creative forces have surprised me a lot. Though I was following many talented creators personally, I've discovered so many more these days. And so many of them found their individual and personal yet universal ways to express the hardest feelings and thoughts: about war, death, rape, and violence.



Сильними ці роботи робить перш за все те, що це пряма мова учасників цих подій. Люди завжди фокусують свою увагу на інших людях, особливо якщо ті знаходяться у важких чи екстримальних ситуаціях. Тому інтерес до українських творців зараз величезний.

What makes all these works powerful is, first of all, the direct speech of real-time participants. Humans are always the primary focus of other humans, especially in epic or extreme conditions, so the interest in the Ukrainian creators is huge now.

Ілюстрація Дарини Клочко
Illustration by Daryna Klochko

Окрім того, якщо говорити про ілюстрацію, то вона має певні переваги над документалістикою чи фото репортерів. Ілюстрації забезпечують нас не лише фактами чи хронікою, а ще й емоціями та власною думкою. Хтось може погодитися, хтось ні, але резонують з ними все одно всі. Соціальні мережі не цензурують ілюстрації, і це дозволяє поширювати інформацію та відображати реальність.

Мої ілюстрації – це лиш мої власні реакції на сьогоднішні події. Це моя терапія, мій спосіб голосно сказати все те, що я думаю і відчуваю. Вони вибухають в мені спонтанно. Все, що я роблю – беру планшет і конвертую це в пікселі. В моїх роботах можна чітко побачити, що мій настрій змінюється постійно з надії та вдячності на лютість і ненависть. Напевно, це нова норма в Україні тепер. Тож я просто роблю те, що вмію якнайкраще і намагаюся конвертувати увагу до свого мистецтва у допомогу нашій армії та волонтерам.

Besides, if we talk about illustration, there are some strong advantages over documentary and reporter's photos. Illustrations may and do provide not only the facts and chronicle but also emotion and opinion on it. One can strongly agree or disagree with it, but the response is high anyway. Social media do not censor illustrations that allow for spreading the word and supporting it with the reflection of reality.

My illustrations are just my own reactions to the events these days. This is my therapy and my way of speaking out loud about what I feel and think. They burst spontaneously out of me. All I have to do is grab the tablet and convert it all into pixels. From my images, you can clearly see that my mood is a rollercoaster from hope and gratitude to anger and hate (I think it's our new "normal" now in Ukraine). So I'll just keep doing my best and taking all the chances to turn the attention to my images into real-life help to our army and volunteers.

Ада Лемберг – Ілюстраторка

Ada Lemberg – Illustrator



Я вважаю, що український креативний фронт потужний як ніколи раніше. Причиною нашої єдності стала війна, яку розв'язала росія. Нашим людям потрібна сила – військова, політична, та культурна.

У своїх артах українці зображають бажання, щоб цей кошмар, який на нашій землі відбувається, закінчився і щоб Добро перемогло. Ми зображаємо любов до України, почуття, якими заповнені наші серця, і бажання битися за рідний край на культурному фронті. Мені здається, що митці стали обличчям українського народу.

I think the Ukrainian creative frontline is powerful like never before. The reason for our unity is the war that Russia started. Our people need strength – military, political, and cultural.

In their artworks, Ukrainians express the desire that this nightmare happening on our land ends and the Good wins. We express love for Ukraine, feelings that fill our hearts, and willingness to fight for our homeland on the cultural front. I believe the artists have become the face of the Ukrainian people.



famous
ARCHITECT

Мені подобається малювати політичні зображення. Саме тому у мене є стільки артів з політичними лідерами типу владіміра путіна чи александра лукашенко, а на останній роботі, яка зветься “Відомий архітектор” зображений владімір лєнін. У своїх роботах я хочу виразити зневагу до цих людей.

In my art, I like to draw political cartoons. That's why I have so much art about political leaders such as vladimir putin and aleksandr lukashenko, and my latest artwork is "Famous architect" with vladimir lenin on it. Through my works, I want to express contempt for these political leaders.

Ілюстрація Ади Лемберг
Illustration by Ada Lemberg

Юлія Данилова – Ілюстраторка Yuliia Danylova – Illustrator



На сьогоднішній день ніхто не здатен ігнорувати реальність. Ми вже почали жартувати про здоровий баланс між війною і роботою. Зараз я не можу малювати нічого веселого, лиш війну. В армії з мене користі не буде, та й кадрів там не бракує, тож я намагаюся допомагати своїм мистецтвом, як і всі креативщики.

These days I see how hard it is for us to ignore reality. We are joking about “healthy war-work balance”. I can't draw anything entertaining like before, only war. I won't be helpful in the army, and it is fully staffed already, so I'm trying to be helpful with my art like any other artist.

Ілюстрація Юлії Данилової
Illustration by Yuliia Danylova





Ілюстрація Юлії Данилової
Illustration by Yuliia Danylova

Своїми роботами ми можемо донести найдрібніші деталі, заробити гроші для військових продаючи NFT та принти, звернути увагу на проблеми війни, тощо. Я рада брати в цьому участь.

Також, для нас дуже цінною є можливість вільно творити сьогодні. До незалежності 1991 року, українських митців убивали, репресували, або ж вважали росіянами. Навіть сьогодні, ми ще досі не осягнули уповні своєї культури та історії.

Artists can explain some sneaky details, earn money for soldiers with NFTs and print selling, pay attention to war problems, etc. I love being a part of this.

Also, we appreciate the times Ukrainians can create freely. Before independence in 1991, Ukrainian artists were killed, repressed, or labeled as russian. We haven't fully explored our culture and history even today.

Ребека Ларст — Мисткиня

Rebecca Larst — Artist



Після початку повномасштабної війни, я вирішила залишитися в Києві волонтерити і допомагати з обороною.

Війна розпочата росією дуже об'єднала українців. Майже всі, хто може, виражають свої почуття візуально чи вербально. Саме справжність цих почуттів болю, емпатії, та ненависті до окупантів роблять наші роботи настільки зворушливими, адже просто мовчати неможливо. Ми не хочемо мовчки терпіти, ми хочемо кричати про біль, який ми відчуваємо за зруйновані міста, ми оплакуємо загиблих, і ми віримо, що не поступимося навіть ворогові, який переважає у силі.



“Привид Києва” Ребека Ларст
Ghost of Kyiv by Rebecca Larst

With the outbreak of the war, I decided not to leave Kyiv and stayed to volunteer and help in defense.

The war started by Russia united the Ukrainians very much. Almost all people who can now visually or audibly express their feelings do so. These feelings of pain, empathy, and hatred for the invaders being real and impossible to silence makes our works very touching. We do not want to be silent and endure – we want to scream about the pain we feel for the destroyed cities, we mourn for the dead, and we believe that we will not lose even to the enemy superior in strength.

По-перше, мистецтво добре підтримує національний дух і показує, що країна не має наміру відступати. Малюнки чітко зображають Україну очима її людей – мирна жінка-захисниця, яка стала до зброї аби захистити своїх дітей, свою землю, і свій дім.

Firstly, creative initiatives are very supportive of the public spirit – it shows that the nation is not in the mood for a retreat. The drawings clearly show the image of Ukraine in the eyes of its people – a peaceful woman-defender who took up arms to protect her children, her land, and her home.

По-друге, багато малюнків розповідають про жертви і біль втрати; так ми віддаємо шану усім загиблим. Люди для нас це не просто гарматне м'ясо. Ми цінуємо кожного українця та українку, кожна смерть буде оплакана, збережена в пам'яті, і за кожну прийде відплата.

Secondly, there are a lot of drawings about the victims and the pain of loss; it is our tribute to each deceased. People are not cannon fodder for us – we value every Ukrainian, and every death will be mourned, avenged, and never forgotten.

По-третє, мистецтво – це підтримка для постраждалих дітей, дівчат, літніх людей, та невинних жертв. Мені хочеться вірити, що співчуваючи іншим, ми забираємо часточку їхнього болю собі і полегшуємо їм тягар.

Перша картина зображає Привида Києва – пілота, котрий захищав повітря над моїм містом. Це мій спосіб подякувати нашим військовим за цей захист.

Thirdly, it supports affected children, girls, old people, and innocent victims. I would like to believe that by sympathizing with others, we take a piece of their pain for ourselves, easing the burden of their grief.

The first picture shows the Ghost of Kyiv - a pilot who defended the airspace over my city - my way of thanking the troops for protection.



Ілюстрації Ребеки Ларст

Illustrations by Rebecca Larst. Inscriptions – “I will never forgive you for this” and “Time has come”.

“Я вам цього ніколи не пробачу” – ця думка засіла в свідомості цілої країни після усіх звірств, скоєних росіянами в Бучі. Коли я це малювала, то гадала, що гірше вже немає куди. Але після новин про Краматорськ, про зґвалтованих дівчат, зґвалтованих дітей, я зрозуміла, що гірше є куди. Всі знають значення Лебединого Озера для влади росії. Ці звірства мають стати провісниками падіння путінського режиму.

“I will never forgive you for this” – this thought was in mind of the whole nation after the atrocities discovered in Bucha. When I drew this, I thought there could be nothing worse. But after the news about Kramatorsk, about raped girls, about raped children, I realized that it could. We all know the meaning Swan Lake has for russian government. These bloody atrocities should herald the fall of putin's regime.

Поліна Скурихіна – Ілюстраторка

Polina Skurykhina – Illustrator



@pollypop92

Для мене мистецтво було поза політикою, але під час війни воно не може залишатися повз, і це зараз зрозуміло усім. Мистецтво може бути використано як у пропаганді, так і як засіб для заспокоювання, мотивації і підняття бойового духу.

Раніше я не думала, що через творчість можливо волонтерити, але з початку війни мені написало багато людей з проханням дозволити використання моїх ілюстрацій для друку на одязі або для іншого. Звичайно я погодилась, тому що всі кошти або хоча б частина їх піде на ЗСУ від продажів. Я була дуже щаслива, що можу допомогти своїй країні у такий спосіб. Тому думаю, що будь який прояв творчості може допомогти зараз в війні з Росією. Творчий фронт це теж один із інструментів донести всьому світу, що в нас іде війна, що гинуть мирні люди.

I used to separate art and politics, but it became clear that we can't stay aside during the war, and now everyone knows it. Art can be used as propaganda, but also it can calm you down, motivate, and lift your spirits.

I would never think you could volunteer through art, but since the war started, many people contacted me asking permission to use my illustrations to print them on the clothing, etc. Surely, I agreed as all the costs, or at least part of them, will go to the UAF [Ukraine's Armed Forces - ed.]. I was very happy that I can help my country in such a way, and that's why I believe that art of any kind can help us fight the war against russia. Creative frontline is an instrument to tell the whole world about the war here and about how peaceful people die.



До війни в мене не було власного стилю, я малювала в різній стилістиці, але саме така спільна біда спонукала його знайти. Насамперед я хотіла відразу малювати тільки кольорами нашого прапора, щоб краще передати що мої роботи саме про Україну.

Before the war, I didn't have my own style and used different approaches, but our common grief pushed me to find one. First and foremost, I wanted to draw using only the colors of our flag to make it clear that my works are about Ukraine.

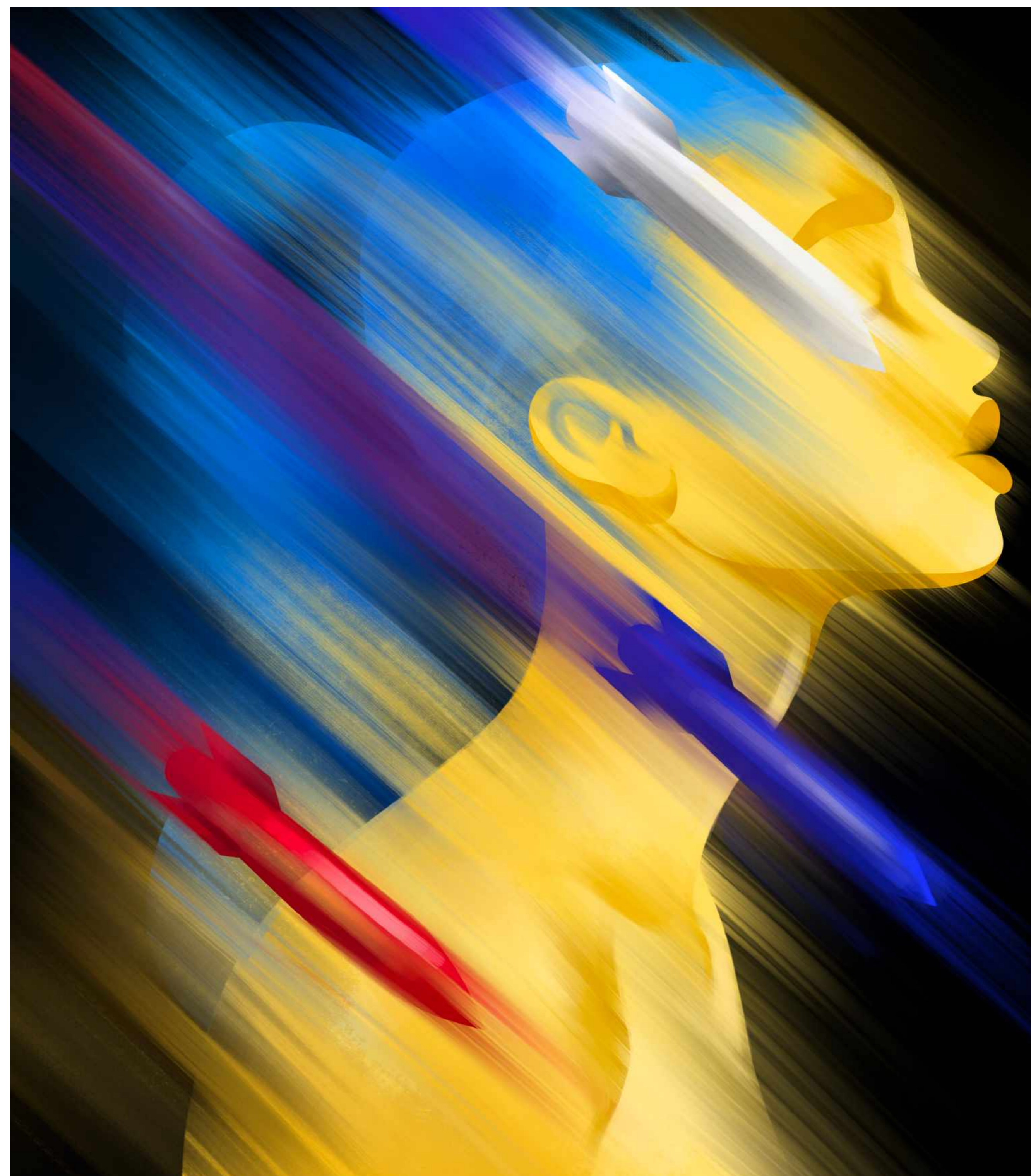
Ілюстрація Поліни Скурихіної
Illustration by Polina Skurykhina

З початку війни я змушена була поїхати з міста Київ де проживаю. Перші кілька днів з початку наступу я не могла зібратися думками, наче я забула прокинутись від страшного сну. Пройшло декілька днів і тоді вирішила взяти себе в руки і почати малювати те що в мене боліло.

Спочатку намалювала ілюстрацію, яка показувала мій внутрішній стан і як я переживаю розлуку з коханою людиною. Мені дуже було сумно через те, що війна нас розлучила. Я отримала багато схвальних коментарів від людей які відчують те саме і це спонукало продовжувати.

Since the war started, I was forced to leave the city of Kyiv where I live. First couple of days of the invasion, I couldn't pull my thoughts together as if I'd forgotten to wake up from a terrible dream. Several days passed, and I decided to snap out of it and start drawing what was hurting me.

At first, I drew an illustration of my internal state and the way I feel about the separation from my loved one. I was sad after the war took us apart. A lot of people told me they liked my work because they felt the same, and it motivated me to continue.



Ілюстрація Поліни Скурихіної
Illustration by Polina Skurykhina

Так в другій ілюстрації яку я намалювала дівчину в жовто-блакитному кольорі на яку летить багато ракет, їх звісно я зробила в кольорі загарбників. Цією ілюстрацією я хотіла показати що Україна мирна, добра, красива країна, яка не хотіла війни і як її роздирають ці ракети з лиця землі. Так і народилася ціла серія малюнків в жовто-блакитному кольорі і саме в такому стилі.

So, in my second illustration, I drew a girl in blue and yellow colors and the enemy-colored rockets flying at her. With this one, I wanted to show that Ukraine is a peaceful, kind, and beautiful country, but now these rockets can wipe her off the map. That's how this series of drawings in blue and yellow and in similar style was born.

Марта Кошулінська – Ілюстраторка

Marta Koshulinska – Illustrator



Український креативний фронт зараз є надзвичайно важливим. За допомогою ілюстрацій та креативу в цілому часом можна сказати набагато більше, ніж за допомогою слів. Так значно легше привертати увагу та проникати в глибини людського серця ділячись своїми емоціями та сприйняттям.

Очевидно, що креативні ініціативи зараз допомагають багатьма способами. Вони підіймають дух українців, борються з російською пропагандою, доносять правду широкій аудиторії, та знайомлять увесь світ з багатю культурною спадщиною України.

The Ukrainian creative front is crucial now. With the help of illustration and creativity in general, you can sometimes say much more than with words. This makes it easier to attract attention and reach deeper into the heart to share your emotions and perceptions.

Clearly, creative initiatives are now helping in many ways. To raise the Ukrainian spirit, fight against russian propaganda, convey the truth to a broad audience, and show the world the rich cultural heritage of Ukraine.



“Захистіть дітей” Марта Кошулінська
Save Children by Marta Koshulinska

У своїх довоєнних ілюстраціях, я завжди намагалася ділитися з людьми позитивними емоціями. Зараз це значно складніше робити, майже неможливо. Тож я стараюся зображати у своїх роботах правду та викликати в людей почуття, закликаю їх триматися купи та допомагати Україні.

In my illustrations before the war, I always tried to give good and positive emotions. Now it is more difficult, sometimes impossible. Therefore, with my works, I try to convey the truth and appeal to human feelings and call for keeping the focus and helping the Ukrainian people.

Сюзанна Ліхтенберг – Ілюстраторка

Susanne Lichtenberg – Illustrator



Розуміння того, що ми всі зараз знаходимося на фронті, дає митцям сили. Хтось озброюється автоматом та військовою технікою, хтось хоче вберегти себе, а зброєю митців є мистецтво.

Війна вплинула на нас усіх, об'єднала нас, тому ми зображаємо власний біль, який відлунює болем усієї країни. Певною мірою, мистецтво – це терапія. А ще це вклад в культурну війну. Кожна про-українська ілюстрація – цеглинка у величній споруді національної ідентичності.

The understanding that now we are all at the frontlines gives artists strength. Someone's weapon is military equipment, someone cares for themselves, and an artist's weapon is art.

The war has affected and united us all, so we depict our personal pain and, therefore, the pain of the whole country. To some extent, this is art therapy. But it is also a contribution to the cultural war. Every pro-Ukrainian illustration is now a brick in a majestic national identity building.

“Війна вплинула на нас усіх, об'єднала нас, тому ми зображаємо власний біль який відлунює болем усієї країни.

The war has affected and united us all, so we depict our personal pain and, therefore, the pain of the whole country.”

Значна сила креативної роботи лежить в комунікації та поширенні інформації. Люди дізнаються про нашу ситуацію, бачать новини, захоплюються ілюстраціями, діляться ними з іншими.

Це спосіб задокументувати історію та поширити інформацію, в тому числі і про українських митців, які працюють у різноманітних стилях і творять модерну українську культуру.

A considerable power of creativity is performing communicative and informative functions. People find out about our experiences, learn news, admire illustrations, and share them with others.

This is the way to document history and spread information. In particular, the information about numerous Ukrainian artists, who have various art styles and create modern Ukrainian culture.



“Скорбота” Сюзанна Ліхтенберґ
Sorrow by Susanne Lichtenberg

Мої нещодавні ілюстрації відображають те, що мені болять завжди, лишень цей біль тепер в десять разів сильніший через війну. Вони про безсоння та нічну тривогу через російську “щедрість”, про травматичний досвід – досвід переміщених осіб, яких забрали в сексуальне рабство, чи жінок та дітей, які зазнали групового зґвалтування ворожими солдатами. Це відображення моєї власної люті через потік лайна, який росіяни гордо називають “руським міром”.

My recent illustrations reflect my usual pain but ten times more severe due to the war. They are about insomnia and night anxiety because of russian “generosity” and traumatic experiences such as refugees being taken into prostitution/sexual slavery or multiple gang rapes of women and children by hostile soldiers. They reflect my own rage about the flow of shit that the russians proudly call “russian world”.

Кожна ілюстрація містить червоні елементи, бо червоний – це колір війни. Хоча наші страждання зараз намальовані біло-синє-червоним. Є ще одна історія пов'язана конкретно з цією ілюстрацією. Вона присвячена матерям, які втратили своїх дітей через війну. Ідея прийшла до мене, коли моя мама шукала чорну хустину, та не змогла знайти, бо їх ніде не продавали. Більше того, через війну вона не змогла піти до церкви та попрощатися з власним сином.

Журба, яку символізує ця хустина, поглинає все навколо, навіть самих матерів. Ця ілюстрація доволі особиста, і я зазвичай уникаю такої відкритості. Тим не менш, я відчувала потребу вшанувати пам'ять близької людини яка не повинна була померти ні зараз, ні через сотню років.

All illustrations contain red elements because each war is red. Our suffering is now painted in white-blue-red though. There is another story behind this specific illustration. It is dedicated to mothers who lost their children during the war. I got the idea when my mom was looking for a black headscarf but did not find any because they were not sold. Moreover, she could not go to church and say goodbye to her son's body because of the war.

The sorrow symbolized by the headscarf consumes everything, even the mothers themselves. This illustration is quite personal, and I usually avoid such openness. However, I felt that I needed to honor the memory of a close person who should not have died now or in a hundred years.

Вітер Степовий – Піксель-арт Митець

Viter Stepoviy – Pixel Artist



@viter.stepoviy



Креативний фронт працює лагоджено та ефективно. Ні разу не сумнівався в нас, і це стосується не тільки творчого фронту, а й усіх галузях в часи небезпеки.

The creative frontline is coordinated and efficient. Had no doubt about us whatsoever, and I mean not only the creative frontline but all spheres at times of danger.

Впливу йому надає контекст, тобто в нашому випадку - війна. Війна дає чималу увагу, після чого вже іде сама творчість, ну як вона реалізована і все таке, хоча творять митці mocno, деякі роботи мені прям дуже нравляця.

It's all about the context, in our case that being war. War provides a lot of attention, and the creativity, its realization, and all that stuff follow this attention. Our artists rock, I like some of their works a lot.

Особисто мої творчі потуги допомагають не поплавитися, деякі роблять навпаки, таку поплаву, що ховайся в жито, але здебільшого це анти-поплава, котра робить наш тил гарним і хорошим, відповідно воякам від цього тепло й гарно.

My personal creative efforts help to avoid my mind's complete meltdown, while some of them, on the contrary, melt the hell out of it. But mostly it's an anti-meltdown that makes our rear feel nice and well, which means that our warriors feel nice and well.



Піксель Малюнки – Вітер Степовий
Pixel Artworks by Viter Stepovyi

[1] Цитата з подкасту “Фронтowa Пoплaвa”: - “Щo пo pycні?” - “Pycні Пиздa!”.
Refers to a famous catchphrase from the show about the war on Twitter & YouTube “Frontova Poplava” [“Frontline Meltdown” - ed.]: - “What ‘bout russians?” - “Russians are fu*ked”.

[2] Крaтoс – бoг вiйни y cepii вiдеоiгoр God of War.
Refers to a popular video game God of War and its main character Kratos: - “Tell me your secret.”
- “Fu*k, Kratos, don’t distract me”.

Ми всiх вiдп*здимo xтo пpийде пo нaш сaдoк вишневий кoлo хaти. Пpocec дoвoлi пpocтий й нyдний цe - фoтoшoп, вминня мaлювaти, фaнтaзiя тa iнтepнeт звiдки мoжнa чepпaти нaтxнeння тo всьo я рoблю y пiксeль aртi.

We will fu*k up everyone who comes after our cherry orchard by the house [a reference to the poem “A cherry orchard by the house” by T. Shevchenko - ed.]. The creative process is quite simple and boring – photoshop, the ability to draw something, imagination, and the Internet for inspiration. And I do all that in good ol’ pixel art.

Софія Сулій – Ілюстраторка

Sofiia Sulii – Illustrator



Востаннє я спостерігала таку єдність і готовність самовіддано працювати, йти на жертви, та волонтерити у 2014 році, під час Революції Гідності. Українці можуть завзято сваритися одне з одним щодо ситуації в країні, але коли хтось інший намагається втрутитися в наші життя, ми об'єднуємося проти ворога.

Кожен з нас працює на своєму фронті та робить те, що може найкраще. Я особисто малюю ілюстрації. Усі мої друзі – митці, і якщо вони не в армії чи ТрО, то працюють над артами день і ніч. Основні завдання українських митців – інформаційна війна, саморефлексія, швидка реакція на події, і, звісно ж, виживання.

The last time I observed such unity and readiness to work selflessly, sacrifice, and volunteer, was in 2014, during the Revolution of Dignity. Ukrainians can argue passionately with each other, agreeing on the order in the country, but when someone else tries to interfere with our lives, we are united against the enemy.

Each of us works on our own front and does what we do best. Personally, I draw illustrations. All my friends are artists, and if they are not in the army or territorial defense – they create art day and night. The main tasks for the Ukrainian artist now are informational war, self-reflection, quick response, and, of course, surviving.

“ Російська армія вбиває тисячі цивільних. Вони ґвалтують і мордують матерів на очах їхніх дітей. Нам не потрібен мир за будь-яку ціну, нам потрібна справедливість.

The russian army is killing thousands of civilians. They are raping and murdering mothers in front of their children. We don't need peace at any cost. We need justice.”

Хтось намагається допомогти створюючи смішні меми, хтось фіксує увагу на найгірших подіях, багато хто створює благодійні NFT-колекції чи творить, щоб допомогти армії та інформаційним ресурсам. Ми продаємо картини та принти наших ілюстрацій і передаємо гроші армії та переселенцям. Багато художників втратили свої роботи та живуть на донати від добрих людей.

Some try to help by creating funny memes, some fixate on the worst events, and many create charitable NFT collections or create something for the army and informational resources. We sell paintings and prints of our illustrations and transfer money to the army and refugees. Many artists have lost their jobs and houses and live on donations from kind people.



“Посивілий хлопчик спить” Софія Сулій
Grey-haired boy sleeping by Sofiia Sulii

Це моя робота, “Посивілий хлопчик спить”. У березні, повідомляли про випадок з 6-річним хлопчиком в Маріуполі. Його маму ґвалтували на його очах декілька днів. Вона загинула від ран. Хлопчика знайшли вдома самого, і його волосся було вже сиве. Російська армія вбиває тисячі цивільних. Вони ґвалтують і мордують матерів на очах їхніх дітей. Нам не потрібен мир за будь-яку ціну, нам потрібна справедливість.

This is my artwork called "Grey-haired boy sleeping". In March, it was reported about the case of a 6-year-old boy in Mariupol. His mother had been raped in front of him for several days. She died of her injuries. The boy was found at home alone, and his hair was already gray by that time. The russian army is killing thousands of civilians. They are raping and murdering mothers in front of their children. We don't need peace at any cost. We need justice.

У нас є сотні жахаючих історій про те, що відбувається на окупованих територіях. У найгіршому сні, найгірших своїх очікуваннях, ми не могли уявити те, що всі побачили в Бучі, Ірпені, та Гостомелі. Незважаючи на це, наші люди та солдати, які дивом вибралися з Маріуполя розповідають, що в їхньому досі окупованому та повністю зруйнованому місті ситуація ще гірша.

We have hundreds of chilling stories of what is happening in occupied territories. In our worst dreams, in our worst expectations, we could not imagine what we see in Bucha, Irpin, and Hostomel. And despite this, our soldiers and people who miraculously escaped from Mariupol say that it is not the same as what we will see in this still occupied and completely destroyed city.

Тетяна Муляр – Графічна Дизайнерка Tetiana Muliar – Graphic Designer



Я підписана на багатьох українських дизайнерів та ілюстраторів в соціальних мережах та на творчих платформах. З початком війни 24 лютого і до теперішнього часу, напевно, кожен виклав роботи, у яких передав свої почуття та переживання, висвітлив ситуацію у країні, звинуватив та висміяв агресора, чи створив щось підбадьорююче, веселе та надихаюче. Те саме стосується й музикантів, поетів та письменників – усіх, хто відноситься до мистецьких кіл.

I am subscribed to many Ukrainian designers and illustrators on social media and art platforms. Since the beginning of the war on February 24 and up until now, it seems everyone has published some works where they conveyed their feelings and emotions, showed the situation in the country, accused or mocked the aggressor, or created something fun and inspiring. The same applies to musicians, poets, and writers – to everyone who is considered an artist.



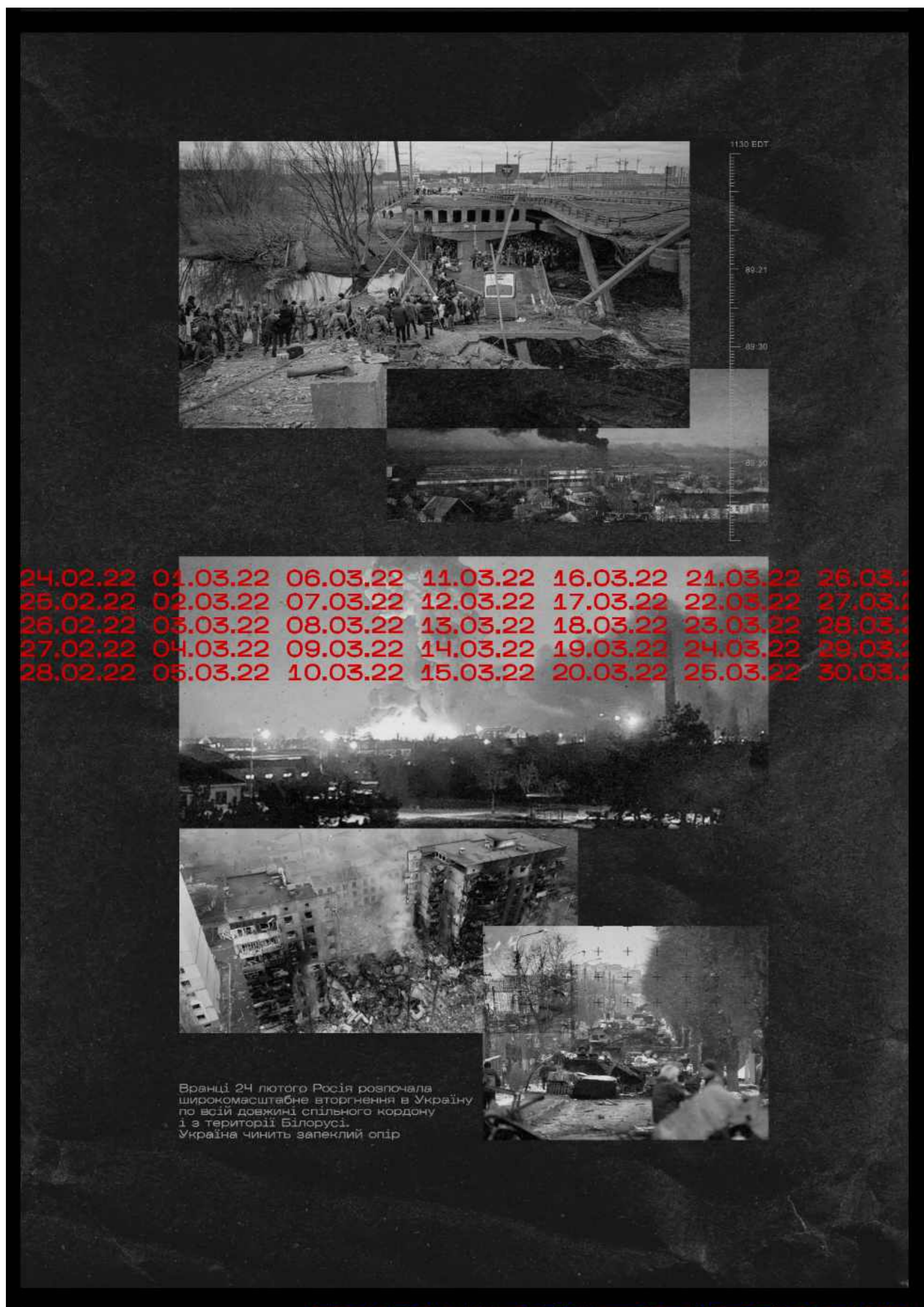
Воєнні постери Тетяни Муляр
War posters by Tetiana Muliar. Inscription: “russian world”.

Таких людей дійсно можна назвати «бійцями» творчого фронту України, навіть, якщо вони не є українцями. Більшість з них вкладають величезні сили у транслявання всього, що зараз відбувається в Україні, передаючи це через призму своїх почуттів. Саме це, як на мене, робить український творчий фронт таким потужним.

Truly, we can call such people the fighters of the cultural frontline of Ukraine, even if they are not Ukrainians. So many of them put in gigantic efforts to broadcast everything that's happening now in Ukraine through the prism of their own feelings. In my opinion, it is what makes our creative frontline so powerful.

У сучасних реаліях найголовніше для отримання будь-якої підтримки та допомоги – це донести інформацію та викликати сильні емоції. Це потрібно зробити так, щоб велика кількість людей хоча б частково відчула та задумалась. Мистецька спільнота якнайкраще допомагає з тим, щоб транслюючи свої відчуття від війни, передати ці емоції людям, яких війна не торкнулась, аби вони в свою чергу не були байдужими та вклались у спільну боротьбу проти російської окупації та геноциду українського народу.

In today's realities, the main thing you can do to help and support is to spread the information and evoke emotions. It's great when many people feel it and start thinking about it. The art community is best at transferring their emotions and feelings to people who weren't affected by the war. In this way, no one stays indifferent; everyone starts contributing to our common fight against russian occupation and the genocide of the Ukrainian people.



Воєнний постер Тетяни Муляр
War poster by Tetiana Muliar

Не менш важливим, як на мене, також є те, що мистецтво – ілюстрації, вірші, тексти, пісні – все це також має вплив на українців, які й так відчують усі біди війни. Для нас це моральна підтримка, відчуття єдності у боротьбі з ворогом, розрядка емоцій як для самого митця, так і для його аудиторії, глядача чи слухача. Саме такою розрядкою для мене стали мої роботи на тему російсько-української війни.

No less important is the fact that art – illustrations, poems, prose, songs – influences Ukrainians who already feel all the grievances of the war. Art is our moral support, it gives us the feeling of unity in our fight against the enemy, it releases the emotions of both the artist and their audience, be that a viewer or listener. My works dedicated to the russo-Ukrainian war became such a release for me.

Неможливо словами описати усю ту емоційну суміш з страху, болю, ненависті, надії та гордості одночасно, що поселилась в серці з перших днів повномасштабних військових дій на території України. Мені не прийшлося тікати зі свого дому, але війна сильно вдарила по психічному та емоційному стану.

It's impossible to find the words to describe all that mix of fear, pain, hatred, and hope with pride at the same time that has lived in my heart since the first days of the full-scale invasion into Ukrainian territory. Although I didn't have to run from my home, the war heavily affected my psychological and emotional state.



Воєнні постери Тетяни Муляр

War posters by Tetiana Muliar. Some inscriptions: poem by Danylo Halyko; “Password – Paliantsia”; etc.

Допомогою з виходом цих емоцій стала творчість. Впродовж кількох тижнів на початку війни думати та робити щось не було ніяких сил. Спочатку я заставляла себе, а потім вже дійсно хотілось втілити у життя задуманий проєкт з серії постерів.

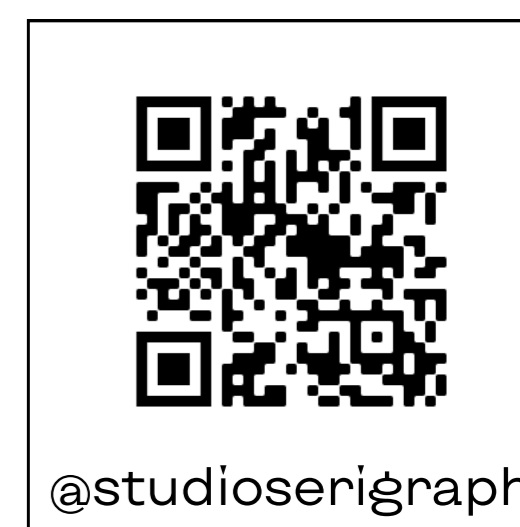
Art has become a way out for these emotions. In the first weeks of the war, I was unable to even think about it, I had no strength to do something either. I pushed myself at first, and then the motivation came to put to life a series of posters I've thought of.

Це серія плакатів на тему російсько-української війни, де передавались емоції та думки - про війну, що несе загибель та розруху, про розчарування в російському народі, що закриває очі, або ж підтримує дії своєї країни, своїх співвітчизників, що сіють смерть, біль та руїну на території України. Також є плакати темою яких є надія на нашу перемогу, плакати про силу духу та повну віддачу нашого народу в цій боротьбі.

This project is about the russo-Ukrainian war, about my thoughts and feelings. It's about the death and devastation brought by the war, about the disillusionment with russians who either close their eyes or support their troops that bring death, pain, and ruin to Ukraine. Also, there are some posters with hope as the main topic, posters about the strength of our spirit and the selflessness of our people in this fight.

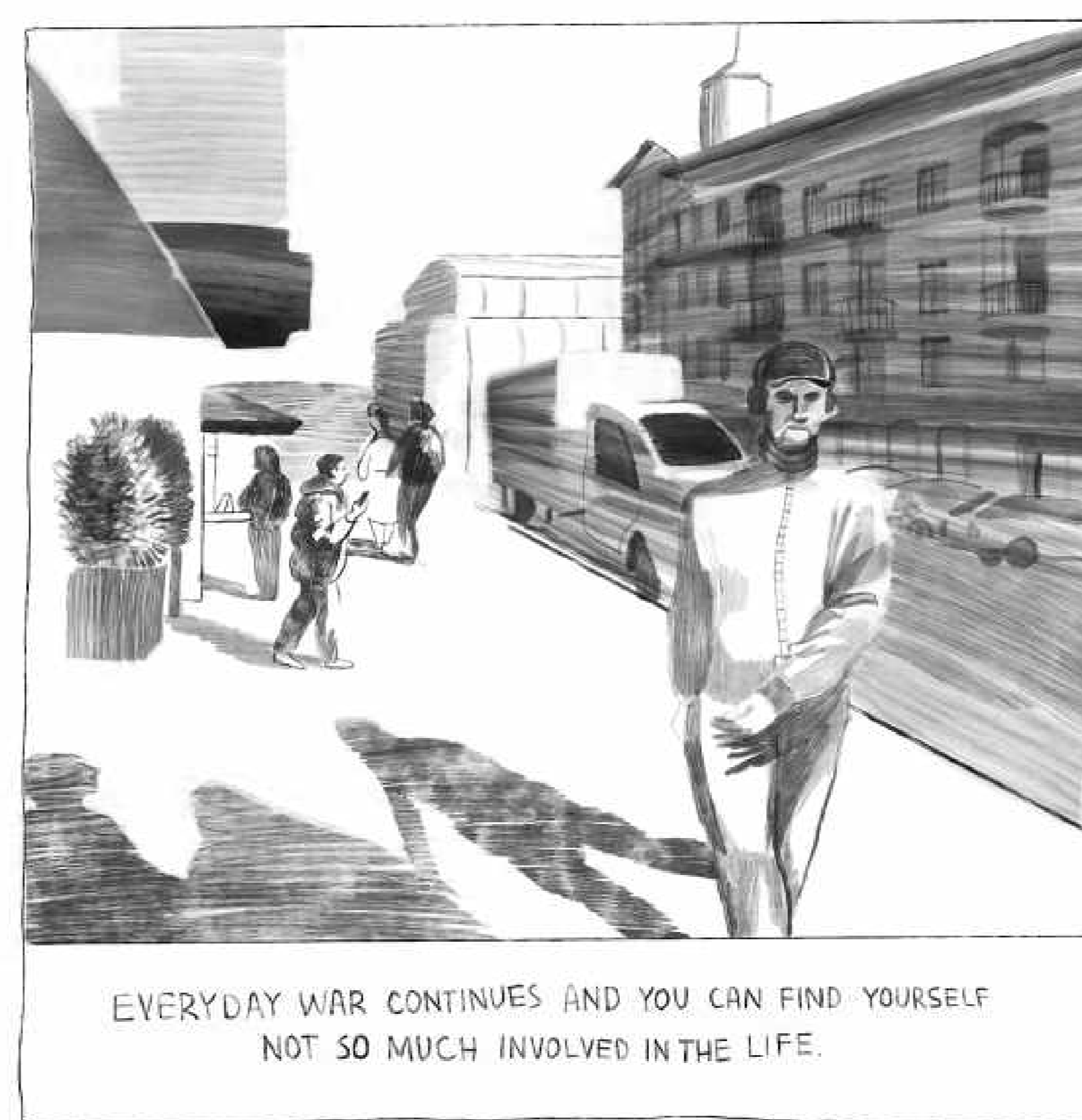
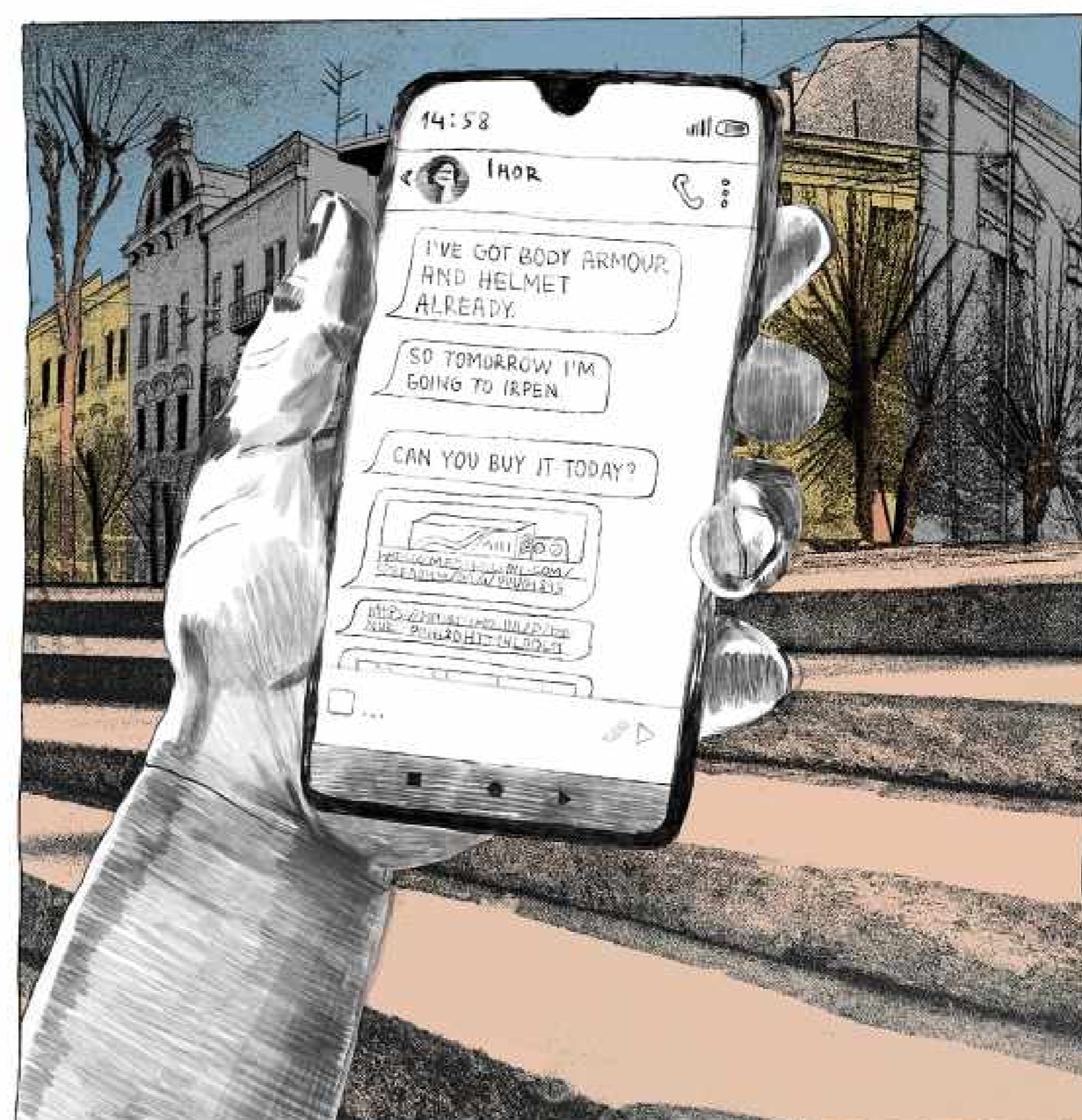
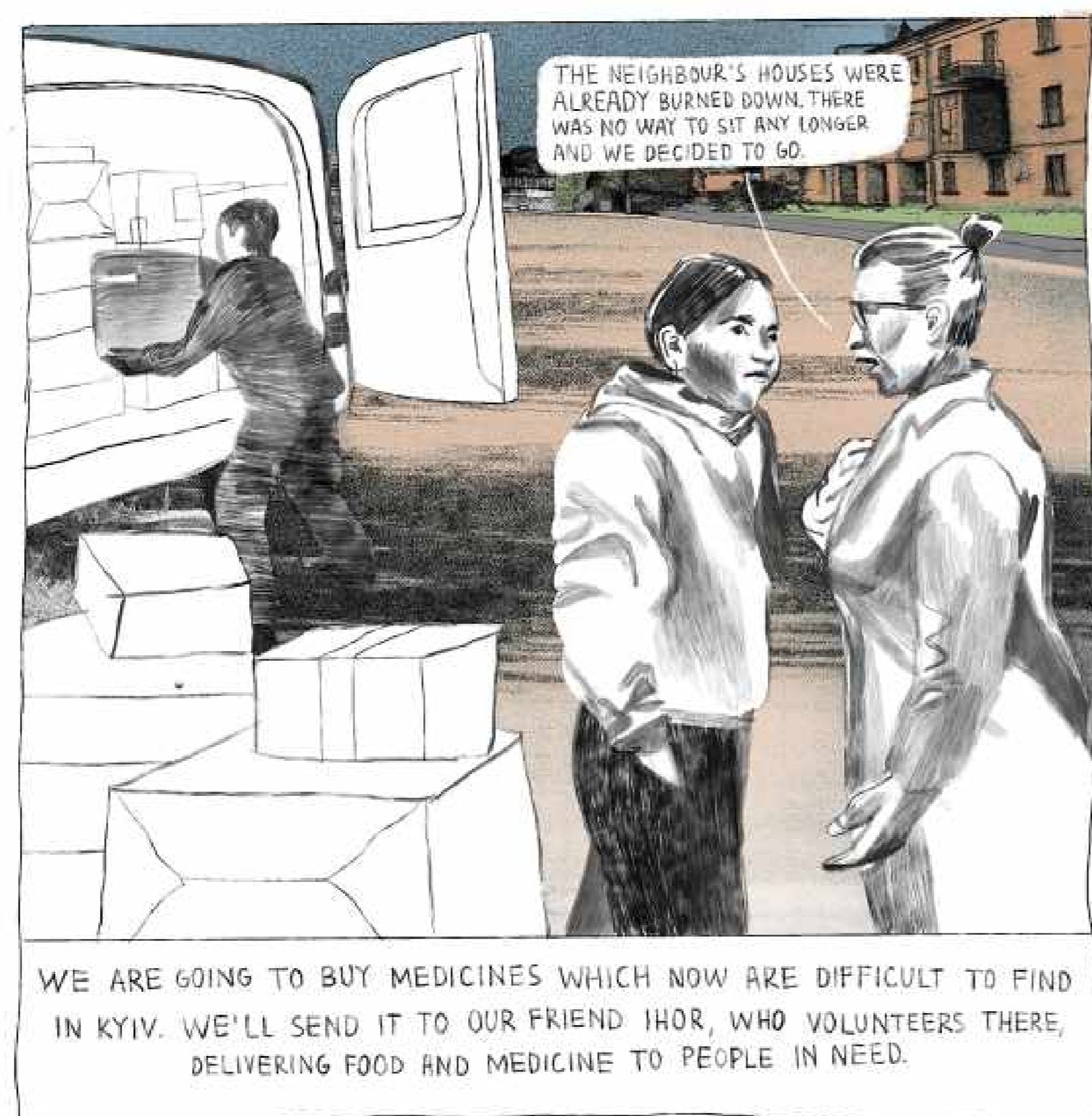
Женя Полосіна & Анна Іваненко – Мисткині

Zhenia Polosina & Anna Ivanenko – Artists



Українська креативна галузь була потужною до війни і продовжує такою лишатися. У нас чудова спільнота митців, які працюють з візуальним мистецтвом, дизайнери та ілюстратори, що успішно представляють Україну на міжнародній арені вже довгий час. І зараз усі вони працюють на нашу перемогу. Кожен сьогодні емоційно оголений і чесний настільки це можливо, тож результат виходить дуже щирим.

The Ukrainian creative sphere had been powerful before the war and remained the same after it started. We have a great community of visual artists, designers, and illustrators who successfully presented Ukraine on the international scene in the last few years. All of them are working now for our victory. Also, now everyone is as emotionally naked and honest as possible, so the visual art we make is sincere.



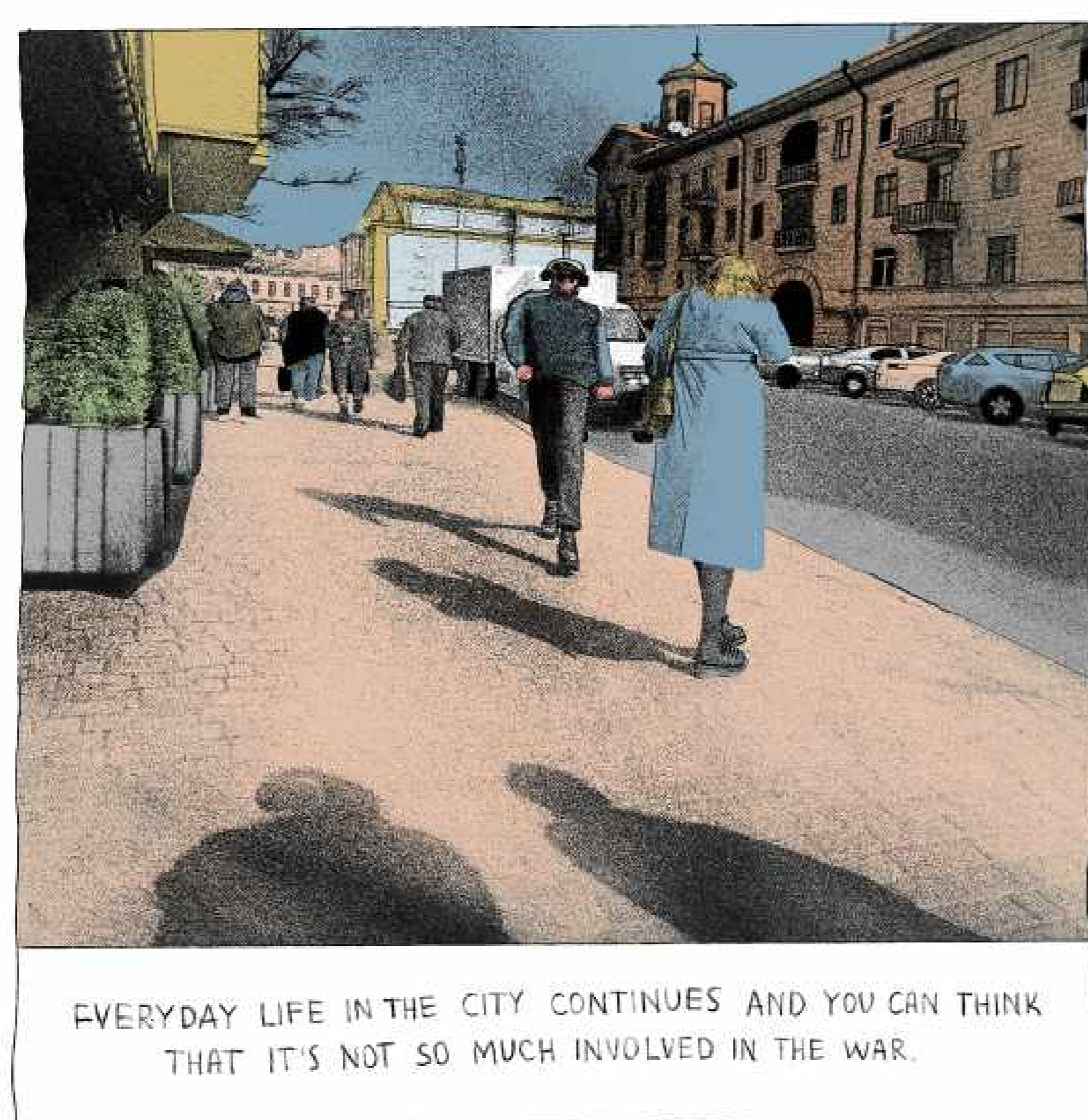
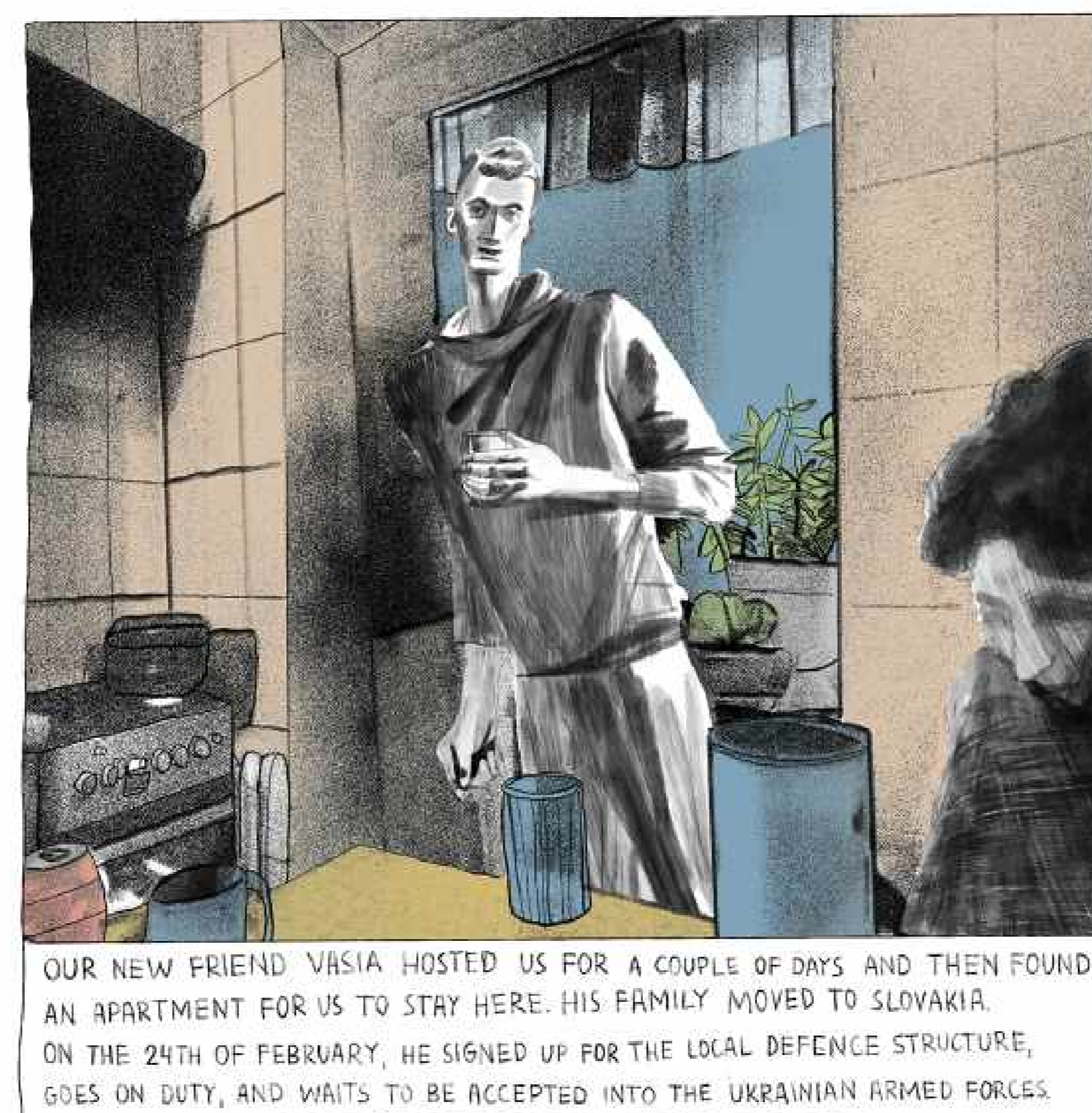
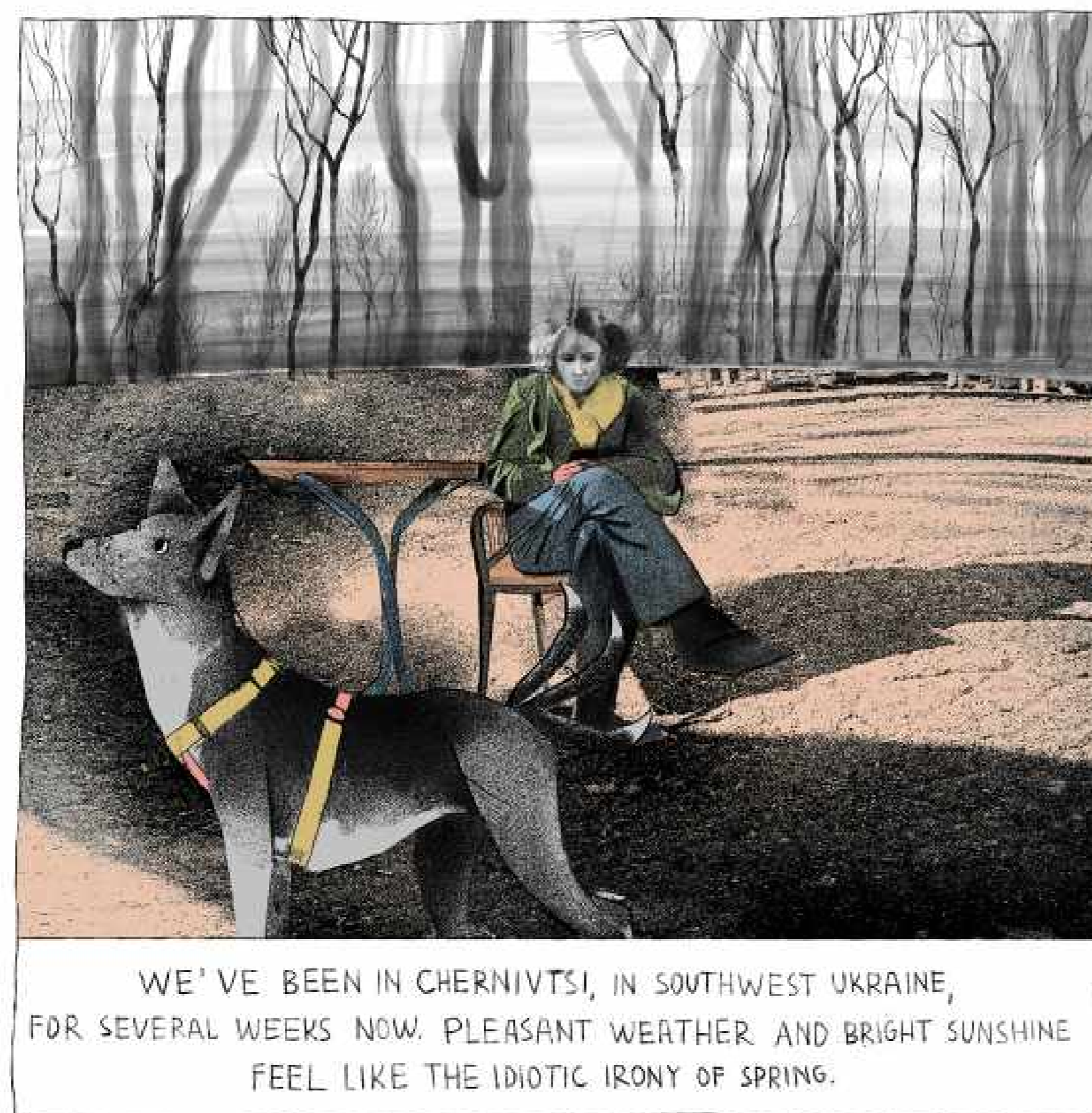
Комікс Жені Полосіної та Анни Іваненко. Сторінка 1.
Comics by Zhenia Polosina and Anna Ivanenko. Page 1.

Креативні ініціативи допомагають по-різному. В межах інформаційної війни вони допомагають поширювати інформацію, розповідати правду про Україну, збирають гроші на гуманітарні фонди та армію з продажів принтів, картинок, NFT, проведення аукціонів, і так далі. Важливою частиною роботи художників зараз є документування реальності. Створення зображень, коміксів, постерів – це чудовий спосіб закарбувати цей час в історії.

Працюючи разом як студія, ми створюємо комікси, графічні інтерв'ю, репортажі, документуємо свій досвід, історії наших друзів та знайомих. Окремо ми малюємо персональні ілюстраторські проекти.

Creative initiatives help in different ways. Inside the ongoing information war, they help spread information, tell the truth, and raise awareness about Ukraine. Also, such initiatives collect a lot of money for humanitarian needs and the army by selling prints, pictures, NFTs, making auctions, etc. And, of course, a big part of the job is documentation. Making pictures, comics, and posters is an excellent way to preserve and engrave these times in history.

We make illustrations separately. Together as a studio, we make comics, graphic interviews, and reportage. We document our history, stories of our friends, and people we meet.



Комікс Жені Полосіної та Анни Іваненко. Сторінка 2.

Comics by Zhenia Polosina and Anna Ivanenko. Page 2.

Олег Білий - Графічний Дизайнер

Oleh Bilyi – Graphic Designer



Український креативний фронт отримав нове життя після Революції Гідності в 2014 році. Це був саме той момент, коли творці отримали ковток свіжого повітря через зменшення впливу росії на українську культуру. Те, що відбувається зараз на креативному фронті, є чимось абсолютно новим: поєднання гумору, метафор, драми, та сатири у єдиний креативний продукт, якого доти не існувало.

Художники, дизайнери, музиканти, поети – всі працюють в умовах емоційного вибуху через бомбардування, геноцид української нації, та перемоги нашої армії на рашистами. Це все змушує мозок активно працювати і створювати геніальні роботи, поєднуючи непоєднане.

The Ukrainian creative front received a new life after The Revolution of Dignity in 2014. It was the exact moment when the creators got a breath of fresh air due to weakened influence of russia on the culture of Ukraine. What is happening on the creative frontline now is something completely new: a combination of humor, metaphor, drama, and satire into one new creative product that hasn't existed before.

The conditions in which artists, designers, musicians, and poets work are conditions of an emotional outburst due to the bombing, the genocide of the Ukrainian nation, and the victories of our army over ruscists. All this encourages the brain to work actively, create new genius works, and combine incompatible things.

Б У Ч А
0 4 / 2 2

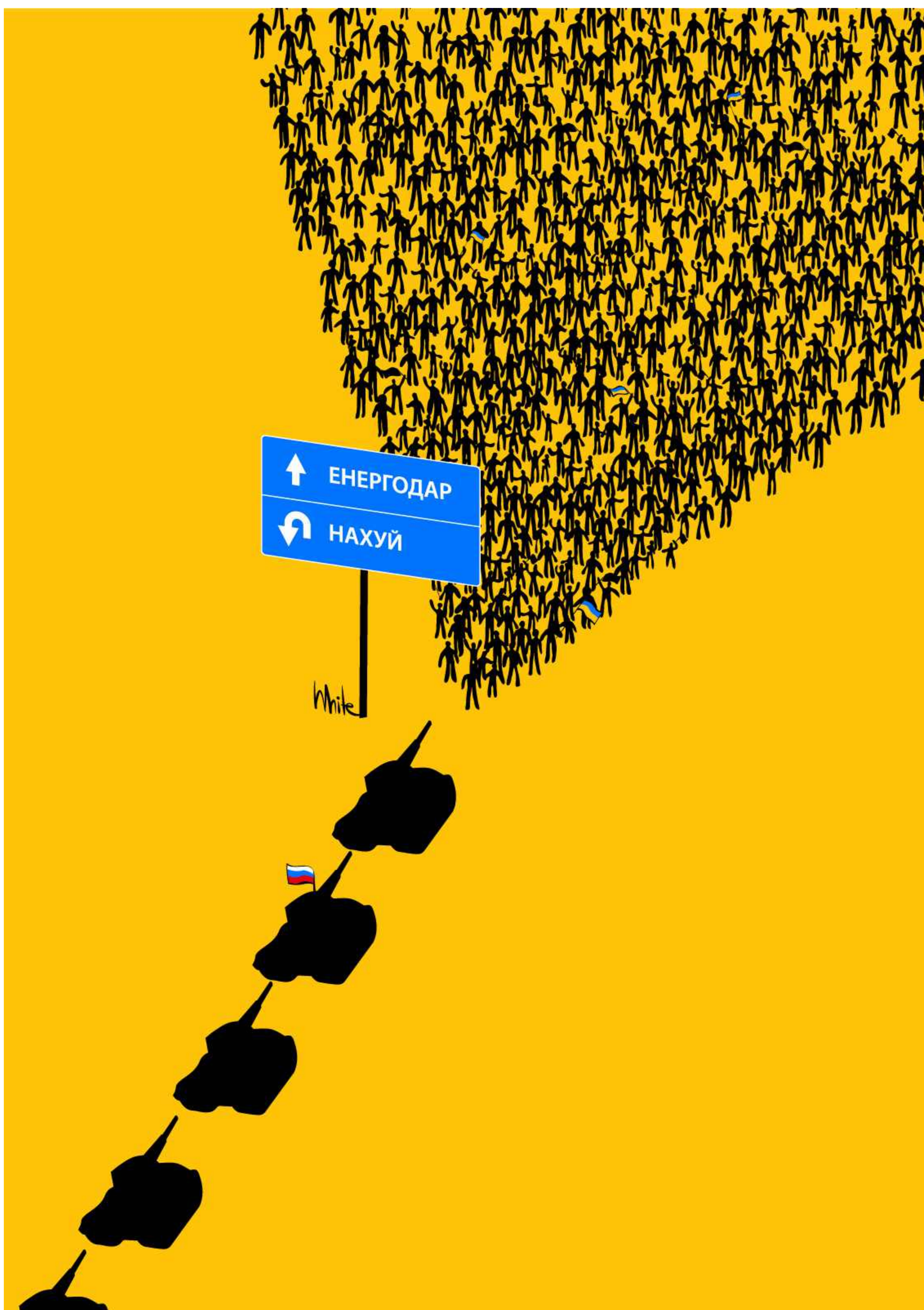


Можна сказати, це є формою вираження думки про усі події й новини крізь призму метафор та креативу. Замість тисячі слів, ілюстратори описують події, які чіпляють нас, викликають емоції. Це дає добре уявлення про те, що відбувається в Україні.

We can say that it is a form of a certain opinion about events and news released through the prism of metaphor and creativity. Instead of 1000 words, illustrators describe an event in an emotionally touching way. This gives a good idea of the events in Ukraine.

“Буча” Олег Білий
“Bucha” Oleh Bilyi

Це історія в одній картинці, зрозуміла усіма мовами світу. Це історія, яка одразу прямо кричить про зґвалтування чи смерті дітей, допомагає донести, чого саме потребує наша країна на даний момент, чи спростовує російські брехні чи фейкові новини. Чим більше світ бачить це, тим кращим є розуміння цих подій, тим ефективнішими будуть рішення, які мають врятувати життя цивільних та інші країни від потенційної загрози війни та руйни.



Я цілеспрямовано використовую кольори національного прапору – жовтий та блакитний, а також кольори прапору УПА – червоний та чорний. В комбінації цих кольорів, я побачив щось нове і захоплююче для себе, обмеження, яке розширяє можливості; як от робота з негативним простором полотна чи контр-формами.

This is a story with one picture understandable in every language in the world. This story directly and quickly shouts about the rape or death of children, helps to convey the real needs of our country at the moment, or refutes Russian lies and fake news. The more the world sees, the better the understanding of events is, and the more effective decisions are made to save more lives of civilians and protect other countries from the potential threat of war and destruction.

Мої роботи виконані у метафоричному мінімалізмі; це коли обмежена кількість кольорів та форм можуть точно описати конкретні факти чи прогнози. Мені дуже подобається мінімалізм, це мій основний стиль у брендингу, тож я переніс цей стиль у свої постери та інші роботи про війну. Зазвичай я намагаюся розрядити ситуацію незвичними метафорами та легким гумором – за умови, що він доречний у сюжеті. Це робить результат більш цікавим глядачеві та викликає сильнішу емоційну реакцію.

My works are metaphorical minimalism; it's when a limited number of colors and shapes can accurately describe specific facts or predictions. I really like minimalism, and this is my main style in branding, so I transferred this style to my posters and other wartime works. Typically, through unusual metaphors in my works, I try to defuse the situation a little with light humor, as far as it is appropriate for the plot. This makes the result more interesting for the viewer and causes a greater emotional outburst.

“Енергодар” Олег Білий

Enerhodar by Oleh Bilyi.

Sign inscriptions: “Enerhodar”, “Fu*k off”.

I deliberately use the colors of the national flag – Blue, Yellow, and the colors of the UPA [Ukrainian Insurgent Army - ed.] – Black and Red. In the combination of these colors, I saw something new and exciting for myself, this limitation, which gives the expansion of opportunities, such as working with negative space of the canvas or counter-shape.

Сергій Гречаник - Концепт-арт Митець

Serhii Hrechanyk – Concept Artist



Я вважаю, що креативний фронт є життєво важливим, адже він поширює правду. Він показує, як люди почуваються. З одного боку, це допомагає поширити інформацію та викликати емоції в людей з усього світу. З іншого боку, арт надихає людей.

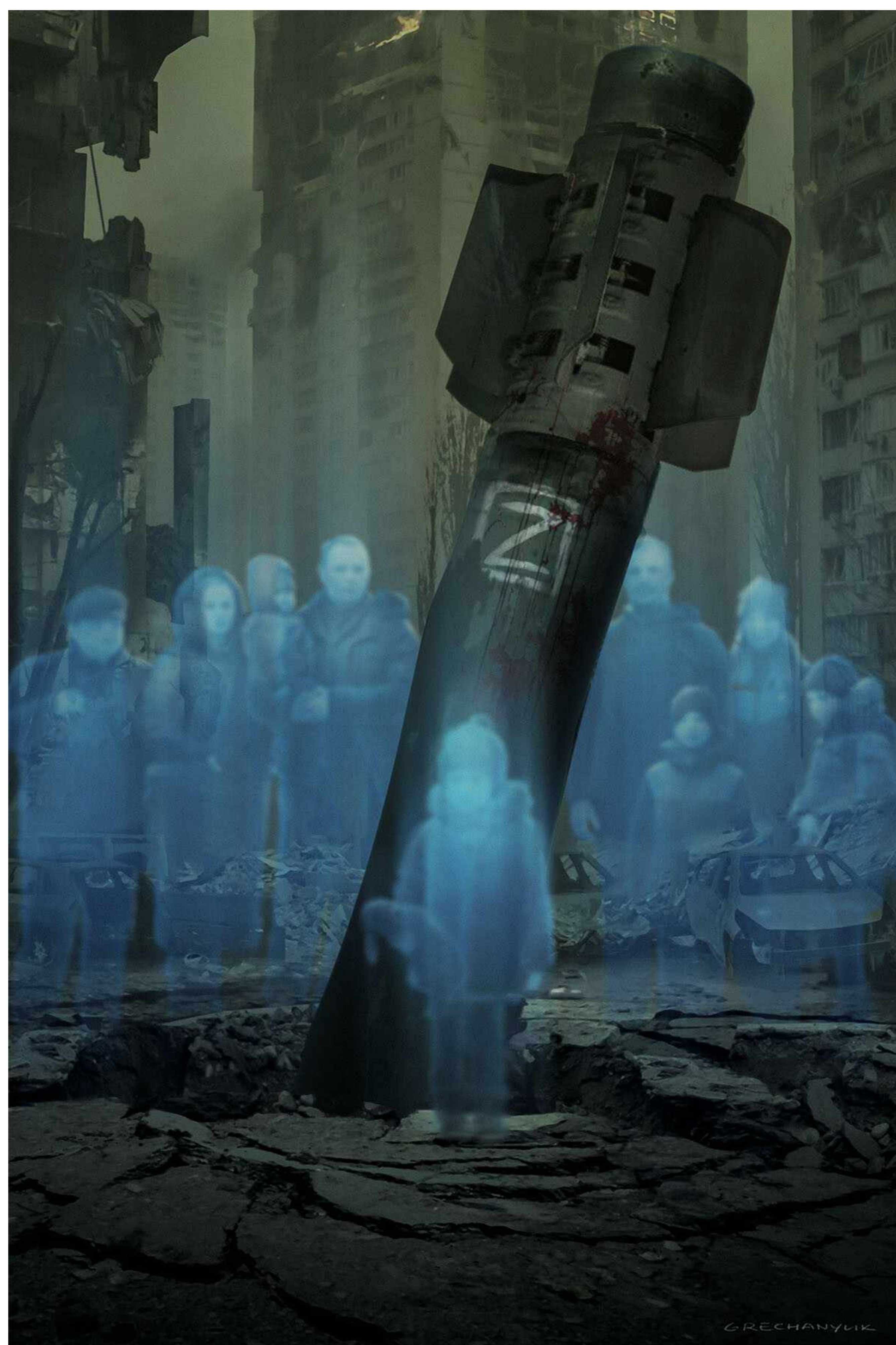
I think the creative frontline is vital as it speaks the truth. It shows how people feel. On one side, it helps to spread the word and helps emotionally engage people around the world. On the other side, art inspires people.

Спочатку я, як художник, почувався безпорадним у цій ситуації. Я вмів лише малювати і витрачав увесь свій час, щоб робити це якомога краще. Та потім я почув, як лідер українського гурту Бумбокс, Андрій Хливнюк, заспівав українську повстанську пісню “Ой, у лузі червона калина” в центрі Києва. Це мене зворушило, і я зрозумів, що це саме те, що ми, митці, повинні робити – надихати та зворушувати людей. Хоча б когось, хоча б спробувати.

At first, as an artist in this situation, I felt that I was useless. All I knew was how to do art as I was spending all my time to be better at it. But then I heard the Ukrainian music band leader of BoomBox - Andriy Khlyvniuk - singing the Ukrainian folk resistance song "Oi, u luzi chervona kalyna" ["The red viburnum in the meadow" - ed.] in the city center of Kyiv. It moved me, and I understood that it is precisely what we should do as artists – inspire and move people. At least try it.

У своїй першій роботі “Жертви війни” я хотів поширити меседж про те, як рашисти бомблять українські міста. Стільки невинних життів було обірвано, стільки домів та сімей було знищено, стільки дітей було вбито.

In my first piece "Victims of War", I wanted to spread the message about the bombing of Ukrainian cities by ruscists. So many innocent lives were taken, so many homes and families were destroyed, and so many children were killed.



“Жертви війни” Сергій Гречаник
Victims of War by Serhii Hrechanyk



“Воїни України” Сергій Гречаник
Warriors of Ukraine by Serhii Hrechanyk

Я хотів, щоб люди за кордоном зрозуміли, наскільки важливо допомогти закрити наше небо. Рашисти не вагаються вбивати будь-кого і знищувати цілі міста, як це сталося із Маріуполем. Я розумію, що ця робота дуже депресивна, та це правда, яку люди повинні знати.

Моя друга робота зветься “Воїни України”, нею я хотів вшанувати українських військових. Вони захищають Україну ціною своїх життів. Ті, хто вже не з нами, проявили вищу сміливість та відданість; вони надихатимуть своїм вчинком ще не одне покоління.

I wanted people abroad to understand how important it is to help close our sky. ruscists do not hesitate to kill anyone and destroy whole cities as they did with Mariupol. I understand that this work is very depressing, but this is the truth that has to be told.

With my second artwork called "Warriors of Ukraine", I wanted to honor the Ukrainian warriors. They protect Ukraine with their lives. Those who are gone now show us great bravery and devotion; they are an inspiration for the living and next generations.

Олександр Александров – Ілюстратор

Oleksandr Aleksandrov – Illustrator



Український культурний фронт незамінний в сучасних реаліях. По-перше, тому що росія століттями систематично знищувала українську культуру і креативність. Та незважаючи на всі утиски, зараз ми бачимо розквіт української культури і креативності в усій її багатогранності. І цей культурний фронт є надважливим у боротьбі з ворогом.

По-перше, це інформаційний фронт, який у 21 столітті надзвичайно важливий для перемоги у війні. Зараз українські та закордонні митці створюють багато ілюстрацій на гарячі та актуальні теми. Вони виділяють найбільш захоплюючі події, візуалізують їх, передають правильний настрій, і діляться ними з цілим світом. Кожна людина на Землі може відчути і зрозуміти ці зображення навіть без повного заглиблення в контекст того, що відбувається.



The Ukrainian creative cultural front is essential in today's realities. First of all, it's because Russia has been systematically destroying Ukrainian culture and creativity for centuries. But despite these oppressions, now we see a new blossom of Ukrainian culture and creativity in all its diversity. And culture is a crucial front in the fight against the enemy.

First, it is the informational front, which in the 21st century is incredibly important for winning the war. Now, Ukrainian and foreign artists are creating many illustrations on hot and topical themes. They single out the most important events, turn them into a visual image that conveys the right mood, and share it with the whole world. Every person on Earth can feel and understand these images without delving deeply into the context of what is happening.

Окрім цього, зображення та символи керують світом. Уявімо, що ми хочемо розповісти світові про щось, скажімо, про протести українців у окупованому Херсоні. Тоді ми, ілюстратори, можемо візуалізувати цю подію і поділитися зображеннями в інтернеті, де цей меседж пошириться в геометричній прогресії. Це дозволить більшій кількості людей дізнатися про це. До того ж, українці справді підтримують і надихають одне одного на боротьбу, поширюючи ілюстрації присвячені Україні.

In addition, images and symbols rule the world. Suppose we want the world to know about something, for example, about the protests of Ukrainians in occupied Kherson. In that case, we (illustrators) create visual images of this event and share them on the Internet, where our message will spread exponentially, and more people will learn about it. Besides, Ukrainians really cheer each other up and inspire each other to fight by spreading illustrations about Ukraine.

“Воїни Світла” Олександр Александров
Warriors of Light by Oleksandr Aleksandrov

Робота на попередній сторінці називається “Воїни Світла”. Я хотів зобразити звичайних українських чоловіків років 40-50, дуже доброзичливих у мирний час. Хтось збирає мед на пасіці, хтось продає рибу на ринку. Та коли ворог і окупант приходять в їхні домівки, починає обстрілювати їхні будинки, вони беруть до рук зброю без жодних сумнівів і йдуть захищати наш дім, нашу Україну. Це і відбувається зараз.

А ця робота зветься “російський солдат проводить денацифікацію України в ході спеціальної військової операції” :) З одного боку, нас усіх це дуже насмішило, з іншого – шокувало. Тікаючи з Київської області, окупанти де-не-де покидали свою військову техніку та фури з краденими речами. Одна така фура була забита пральними машинами. Це демонструє справжнє єство російських солдат-мародерів.

The work on the previous page is called "Warriors of Light". In it, I wanted to show ordinary Ukrainian men 40-50 years old, very good-natured in peacetime. Some grow honey in the apiary, and some sell fish in the market. But when the enemy, the occupier, comes to their home, starts shooting at their house, they take up arms without the slightest doubt and go to defend our home, our Ukraine. This is what is happening now.

The work is titled "russian soldier carries out denazification of Ukraine as part of a special military operation". :) On one hand, we were all very amused, and on the other, this story shocked us. Fleeing from the Kyiv region, the invaders in some areas abandoned their military equipment and trucks full of stolen items. One of the trucks was full of washing machines. This shows the true nature of the russian marauder soldiers.



“російський солдат проводить денацифікацію...” Олександр Александров
russian soldier carries out denazification... by Oleksandr Aleksandrov

Віталій Остащенко – Діджитал-арт Митець

Vitalii Ostashchenko – Digital Artist



В українців є тенденція об'єднуватися у важкі часи; це допомогло нам на початку цієї війни 8 років тому, у 2014. Українська твіттерська спільнота дуже гнучка. Серед нас знайдуться знавці будь-якої мови, ми можемо поширювати свої ідеї будь-яким способом, в тому числі і через мистецтво. Наша сила у єдності, тож я думаю, що саме це робить нас настільки потужними у сьогоднішніх реаліях.

Творчість допомагає поширювати наші меседжі у вигляді арту. Вона також робить “рекламу” для українців як незалежної нації, а не країни “десь поруч з росією”.

Ukrainians tend to team up during the hard times; that helped us at the beginning of this war 8 years ago in 2014. The Ukrainian Twitter community is especially versatile. We know every language and could spread our ideas through different forms, art included. We are the real deal when we get together, so I think this is what makes us so influential and powerful in today's realities.

It helps to spread our messages in art form. Also, our art promotes us as Ukrainians – an independent nation, not "someone close to russia".



“Земля” Віталій Остащенко
Zemlia [Earth - ed.] by Vitalii Ostashchenko

Я лиш хочу розвивати Україну як країну мистецтва де культура глибока, історія давня, а люди, які тут живуть – великі. Мені також подобається сай-фай, тож я спробував ці дві речі скомбінувати. Мій меседж простий: ми українці, ми жили, живемо, і житимемо і перемагатимемо й надалі; ми частина глобальної культури, та при цьому ми незалежні, вільні, помітні.

I just want to promote Ukraine as an artistic country with deep culture, ancient history, and great people living here. I also like Sci-Fi and tried to combine these two things. My messages are simple: we are Ukrainians, we lived, we live, and we will live and prevail after that, and we are a part of the world and global culture, though we are independent, free, and visible.

Ксенія Пилипенко – Ілюстраторка

Kseniia Pylypenko – Illustrator



Ілюстрація Ксенії Пилипенко
Illustration by Kseniia Pylypenko

З початком війни стався потужний вибух українського мистецтва. Мистецтво набуло нового значення, воно стало проявом суспільної думки, ілюстрацією нових складних почуттів народу України, стало міцним злагодженим фронтом у боротьбі з російським агресором.

Since the beginning of the war, there has been a powerful burst of Ukrainian art. Art has acquired a new meaning, it has become a manifestation of public opinion, an illustration of the new complex feelings of the Ukrainian people. It has become a strong coordinated frontline in the fight against the russian aggressor.

Уперше за роки незалежності українські митці очистились від синдрому меншовартості і мистецтво стало відображенням національної ідеї – Свободи і Волі українського народу. Творчість стала абсолютно незалежною.

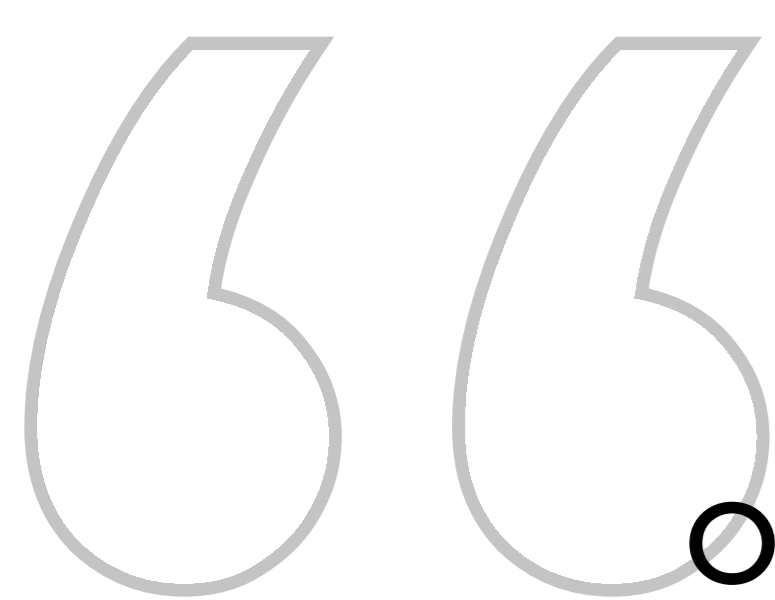
For the first time since the independence, Ukrainian artists have been cleansed of the inferiority syndrome, and art has become a reflection of the national idea – Freedom and Liberty of the Ukrainian people. Creativity has become completely independent.

Більше немає ані рамок, ані цензури, ані порівняння себе з іншими митцями, більше ніхто не прогинається під уподобання замовників чи так званих лідерів думок.

Творчі ініціативи українських митців допомагають людям підтримувати бойовий дух, запалюють так званий «козацький драйв» нашого народу. Дуже багато ілюстрацій відображають біль і жах війни – влучні і чіткі сюжети дають змогу мільйонам людей зрозуміти, що саме вони відчувають, бо ми стикнулися з новими емоційними станами і часто не можемо їх пояснити самі собі.

There is no longer any framework, no censorship, no comparison of oneself with other artists, and no one is bent over to the liking of customers or so-called opinion leaders.

Creative initiatives of Ukrainian artists help people to maintain the fighting spirit and ignite the so-called "Cossack drive" of our people. Many illustrations depict the pain and horrors of war. Accurate and clear stories allow millions of people to understand what exactly they are feeling because we are faced with new emotional states and often cannot explain them to ourselves.



Уперше за роки незалежності українські митці очистились від синдрому меншовартості. Творчість стала абсолютно незалежною.

For the first time since the independence, Ukrainian artists have been cleansed of the inferiority syndrome. Creativity has become completely independent.



Я малюю свої власні «хроніки війни». В моїх ілюстраціях віра у Перемогу і натхнення Свободою, Єдністю і Силою українських людей, в них біль, який розриває серце і неймовірна лють, яка спонукає до боротьби за Волю і Правду на нашій землі. В них Любов до людей і рідного міста Харків і тверда віра у мою незламну Батьківщину, яка розквітне пишним цвітом після нашої Перемоги!

I draw my own "chronicles of war". My illustrations are based on faith in the Victory and inspired by the Freedom, Unity, and Strength of the Ukrainian people. They bear heart-breaking pain and incredible rage that motivates the struggle for Freedom and Truth on our land. There is Love for people and my native city of Kharkiv in them and firm faith in my unbreakable Motherland, which will blossom with magnificent flowers after our Victory!

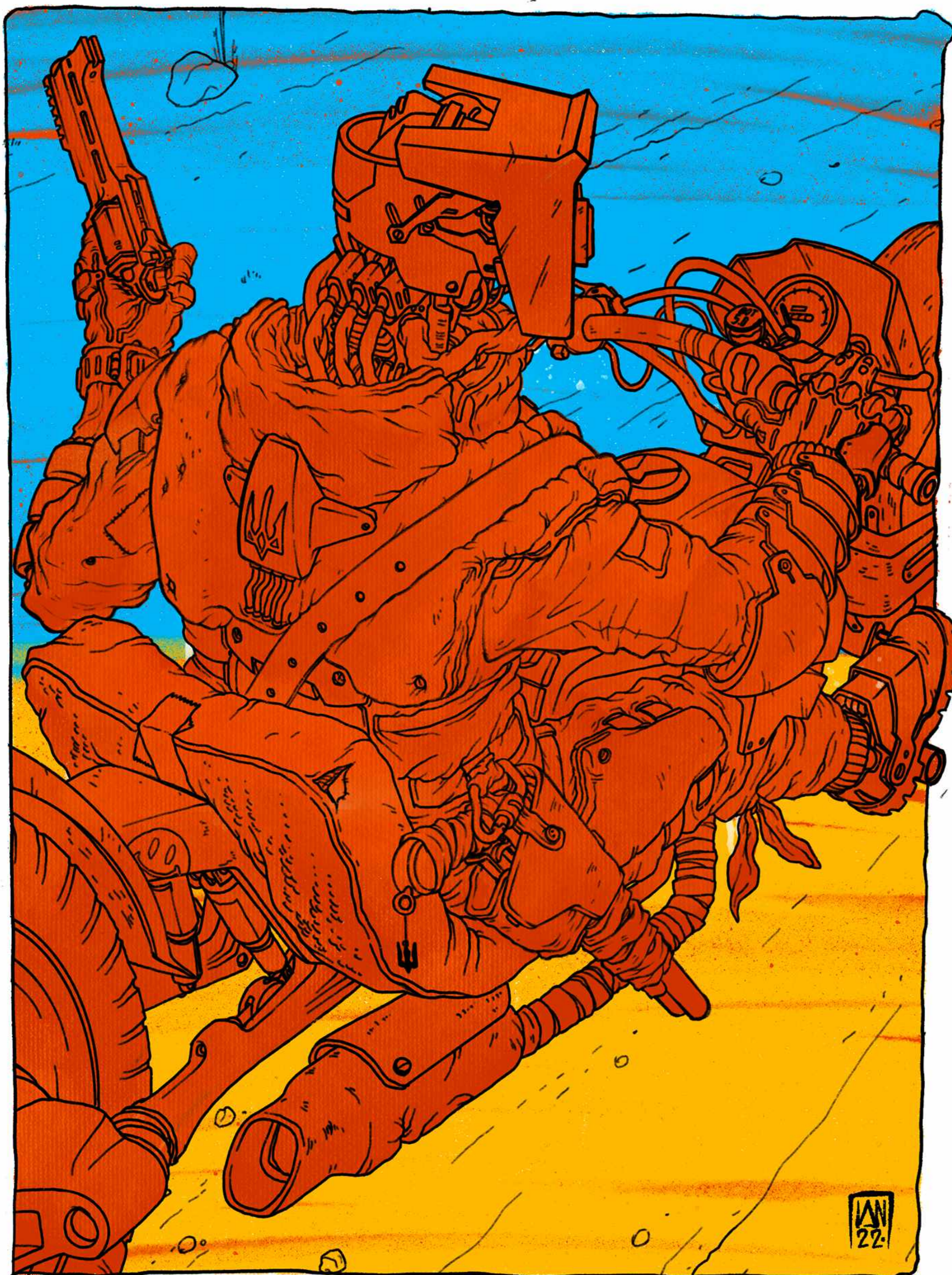
Ян Захаров – Ілюстратор

Yan Zakharov – Illustrator



За минулі два місяці війни, я побачив онлайн більше українських митців, ніж за все своє життя. У нас є зараз неймовірний потік креативності, сповнений болем, гордістю за наших людей, та вірою в перемогу. Це дуже надихає – бачити, як ціла армія талановитих художників і художниць об'єдналися, щоб генерувати тони потужного контенту.

В час соцмереж та інтернет-медіа, поєднувати точні репортажі з місця подій з артом видається дуже важливим. Це щось на кшталт гачка, яким чіпляється увага міжнародної аудиторії.



Over the past two months of the war, I have seen online more Ukrainian artists than ever before in my whole life. There is an incredible flow of creativity full of pain, pride for our people, and faith in our victory. It is very inspiring to see how such an army of talented artists teamed up to generate tons of intense and powerful artwork.

In the age of social networks and Internet media, combining accurate reporting from the field with art seems to be very important. A sort of grappling hook for the attention of a global audience.

У своїх роботах, я хочу показати, як я бачу залізну витримку наших захисників на фронті. Вони – справжні кіборги із людськими рисами, які два місяці б'ються із так званою "другою найпотужнішою армією в світі", яка, по факту, є просто ордою мародерів та варварів без краплі честі.

In my works, I wanted to show how I see the iron restraint held by our defenders at the front. They manifest themselves as real cyborgs with common human features, for two months fighting back the so-called "second most powerful army in the world" that is, in fact, a massive horde of marauders and barbarians with not a drop of honor.

Я вірю в сталеві нерви та титанову плоть наших солдатів, медиків, та волонтерів! Я вірю в сили України.

I believe in the nerves of steel and titanium flesh of our soldiers, medics, and volunteers! I believe in the Ukrainian forces.

Ілюстрація Яна Захарова
Illustration by Yan Zakharov

Соломія Ковальчук – Ілюстраторка

Solomiia Kovalchuk – Illustrator



Ще в перший день війни з'явилась велика кількість фондів які збирали твори мистецтва для створення NFT аукціонів, для збору коштів на ЗСУ! На деякі з них я відправила свої старі роботи які підійшли по тематиці, на інші малювала сама. Але перших 2 тижні, дуже важко було взагалі щось творити, якщо чесно, психіка ще не встигала адаптуватись до нових реалій, і в голові був хаос думок...

A huge number of foundations appeared collecting artworks for NFT auctions and raising money for the Armed Forces of Ukraine on the very first day of the invasion! I've sent my old works that fit thematically to some of them and created the new ones for the others. But to be honest, it was very hard to create anything at all in the first two weeks when the psyche hadn't adapted to the new reality yet, with all that chaos inside my head...

А є люди які навпаки були сповнені ідей і натхнення, я до таких точно не відношусь... Мені і досі важко щось малювати, хоч зазвичай це мене заспокоює. Але потрібно було щось робити, чимось бути корисним, тому трішки залучившись сторонньою допомогою я зробила 2 арти- у першому було обличчя путіна в дзеркалі в образі диявола а в іншому дівчинка що спала в київському метро.

On the other hand, there were people full of ideas and inspiration, but I'm not one of them for sure. It's still hard to draw for me, even though it usually calms me down. But I had to do something and be helpful, so, with a little help on the side, I've created two artworks. The first was the putin's face reflected in the mirror as the devil's one, and the second was a girl sleeping in the Kyiv underground.



Ілюстрація Соломії Ковальчук
Illustration by Solomiia Kovalchuk

Після цього я знову 2 тижні нічого не могла малювати, особливо після Бучі, було стільки внутрішньої злості... А потім якось ідея виникла сама собою, що наша країна змінилась, тому потрібно змінити її сумний і трагічний образ, а де як не в творах Шевченка, в "Катерині" і так з'явилась на світ оновлена версія, де вона сильна усміхнена і вказує напрямком москалям.

After that, I couldn't draw for two weeks again. Especially after Bucha. There was so much anger inside... Then, the idea came by itself. Our country changed, which meant we had to change its sad and tragic image. "Kateryna" by T. Shevchenko was a perfect image to get this updated version where she's strong, smiling, and showing the direction russians should follow.

Ця робота зараз дуже поширюється в інтернеті, але нажаль всі мої спроби виставити її у себе увінчались невдачею, через блокування інстаграмом. Проте дуже багато пишуть, що їм це піднімає настрій, навіть один наш захисник сказав що хоче набити таке тату. І я розумію тепер наскільки взагалі мистецтво важливе, особливо коли воно змістовне. Ми піднімаємо культуру країни! Також зараз мені написали кілька благодійних організацій, і цю мою роботу зможуть використати на допомогу ЗСУ продаючи мерч! Тому важливо творити, монетизувати і допомагати нашим Збройним Силам.

This gets a lot of shares on the Internet, but all my attempts to publish it on my page were unsuccessful because Instagram bans it all the time. Yet, many people say it lifts their spirits, and one of our defenders even said that he wanted to make a tattoo with it. I understand now how important art is, especially when it bears a lot of meaning. We boost our country's culture! Also, some charity organizations contacted me, and my work will be used in merchandise with profits raised to help the UAF [Ukraine's Armed Forces - ed.]! That's why it's important to create, monetize your art, and support our Armed Forces.

Мітя Фенечкін — Митець

Mitja Fenechkin — Artist



Після першого тижня шоку та заціпеніння ми почали прокидатися. Хтось узяв фотоапарат і почав під обстрілами фіксувати те, що відбувається на плівку. Хтось почав ілюструвати події, що відбуваються, або створювати метафоричні висловлювання, хтось узяв синтезатори і почав грати.

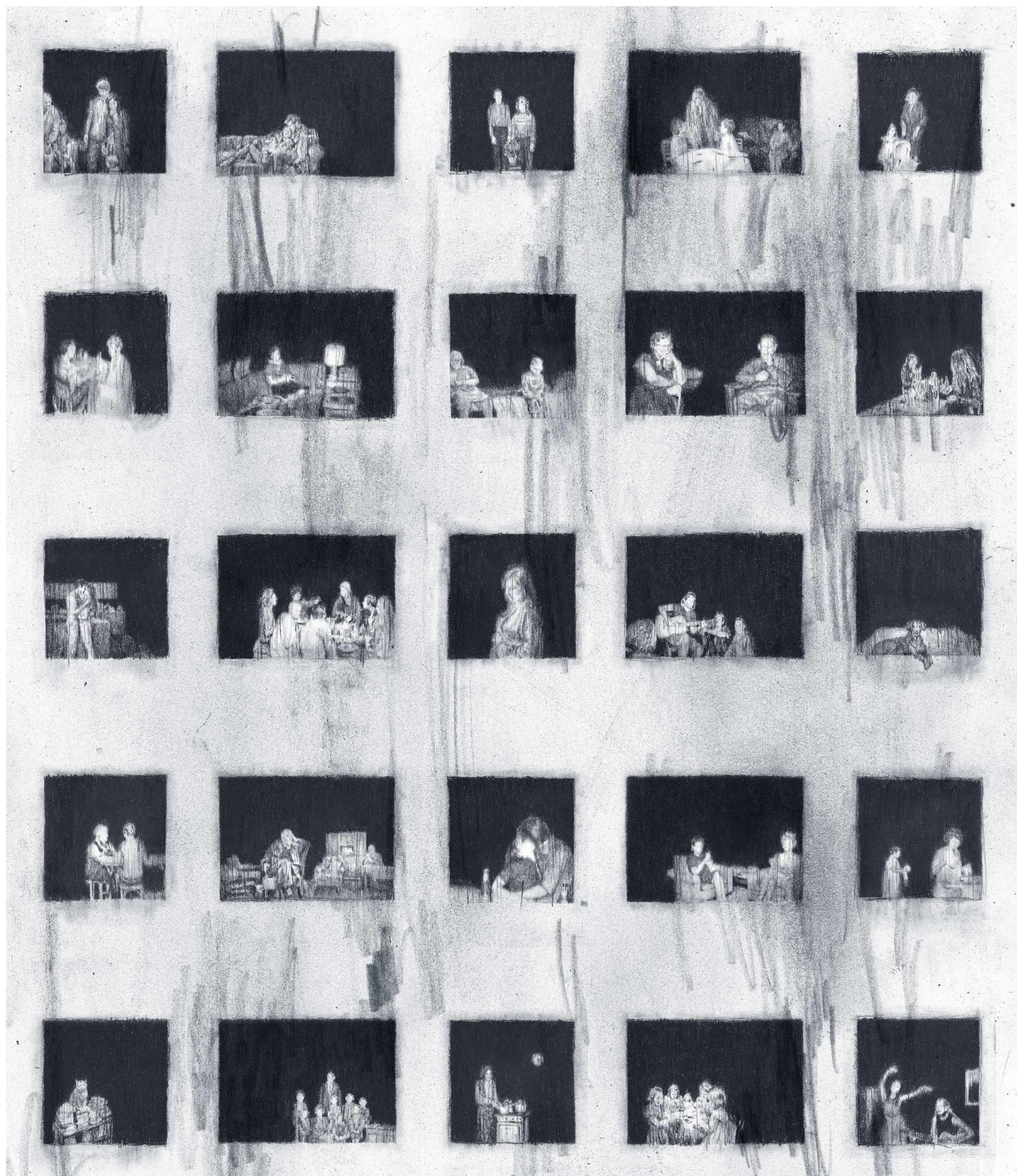
After the first week of shock and stupor was over, we started waking up. Someone took a camera and went under fire to take photos of what was happening. Someone started creating illustrations or metaphorical observations, someone took the synthesizer and started playing.

Через два тижні війни я теж почав малювати - спочатку було складно включитися і я буквально змальовував з фронтових фотографій Reuters та Євгена Малолетки. Просто тому, що треба було зайняти руки - на думку нічого не лізе, а малювати щось було необхідно.

After two weeks of the war, I started drawing too. It was hard to tune in, and I literally was re-drawing photos by Reuters and Yevhen Maloletka from the frontlines just because I wanted to put my hands to work. I needed to draw something but couldn't get my mind to it.

Потім я почав створювати свої композиції та малювати для проєкту Meta History of Ukraine, а також зробив велику роботу з 25 малюнків "Black Holes". Ця робота є 25 чорними вікнами - п'ятиповерховий вже зруйнований російськими ракетами будинок. У кожному вікні розмиті силуети минулого мирного життя, якого більше немає.

Then I began creating my own compositions and draw for the project "Meta History of Ukraine" and also created a huge work consisting of 25 pictures called "Black Holes." This project consists of 25 black windows of a 5-storey building destroyed by russian missiles. In every window, there are blurred silhouettes of our past peaceful life that doesn't exist anymore.



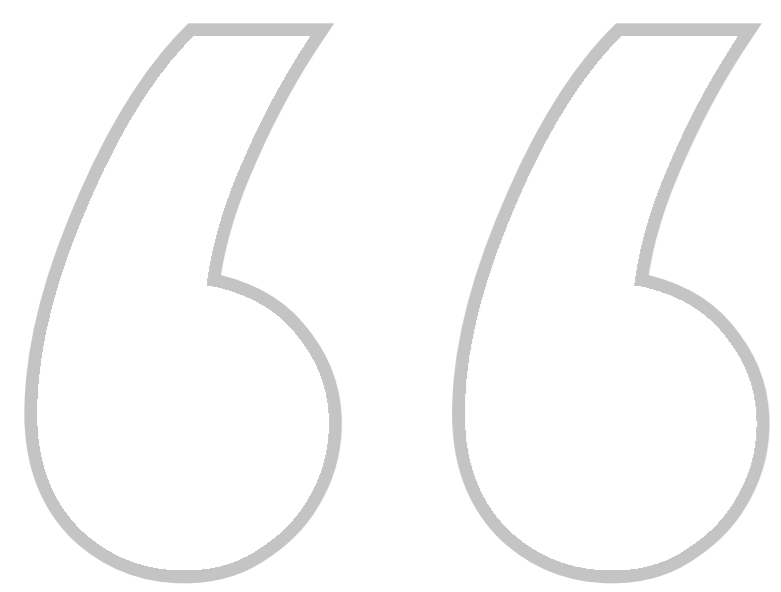
“Чорні Діри” Мітя Фенечкін
Black Holes by Mitia Fenechkin

Можу зазначити, що після початку війни з'явилося чимало проєктів, які об'єднали українських художників, фотографів та ілюстраторів. В рамках цих проєктів продаються і NFT, і оригінали робіт, і всі виручені кошти йдуть на допомогу ЗСУ чи гуманітарні потреби України. З'явилося багато пропозицій від європейських галерей та запит від друкованих видань.

I can say that many projects appeared after the beginning of the war, and many Ukrainian artists, photographers, and illustrators worked together on them. Within these projects, people sell NFTs and original pieces, and all raised money goes to the UAF [Ukraine's Armed Forces - ed.] or covers some humanitarian needs. In addition, many European galleries and printed media offered cooperation.

Та ще майже у першій день багато діячів об'єдналися навколо створення культурних санкцій для росії. З'явилась петиція яку підтримало чимало закладів та митців з усього світу. Її мета обмежити культурну присутність росії на міжнародній арені, тому що країна-агресор свавільно порушує всі можливі міжнародні договори та норми.

Yet, even on the very first day people united in the idea of imposing cultural sanctions on russia. A petition appeared, supported by many institutions and artists from all over the globe. It aims to limit russian cultural presence in the world since the aggressor country willfully violates all possible international norms and agreements.



Тепер твори мистецтва війни одночасно можуть, як і прорубати величезну прірву всередині, так і допомогти нам пережити цю війну.

Now, wartime art creations can simultaneously help us go through this war and overcome our inner precipices.



Зараз зі зрозумілих причин багато уваги прикуто до України, до культури, відповідно, теж. Ми маємо багато крутих авторів. Багато хто з них і до війни був досить помітним на світовій арені, у багатьох зараз з'явився шанс, коли всі світові прожектори підсвічують український культурний фронт. Війна, яка йде 8 років, до якої багато хто звикли і перестали помічати, зараз, після повномасштабного вторгнення оголила нерв, скинула шкаралупу і тепер немає півтонів. Наше мистецтво ставатиме агресивніше, грубіше. Мистецтво вже сповнюється жахами війни.

Due to the situation, much attention is now directed toward Ukraine and its culture. We have many awesome authors, a few of them were well-noticeable on the world stage even before the war, and now many have a chance to get there while the Ukrainian cultural front is in the spotlight. The war that's been ongoing for 8 years, that some stopped noticing and became used to, bared the raw nerve after the full-scale invasion. It dropped its shell and all undertones. Our art will become rougher, more aggressive. It's already full of the war horrors.

По-перше, збори від продажу робіт йдуть на потреби армії та України - це зараз просто необхідно. По-друге, мистецтво може підсвічувати темні грані, може кричати на весь світ різними голосами. про те, що у нас відбувається. Мистецтво це і засіб комунікації та засіб пізнання світу. Тепер твори мистецтва війни одночасно можуть, як і прорубати величезну прірву всередині, так і допомогти нам пережити цю війну.

How do creative initiatives help Ukraine? Firstly, money raised by selling art goes to the Ukrainian military, it is urgent now. Secondly, art can highlight the dark facets and scream to the whole world in different voices about what is happening now. Art is a way to both communicate and discover the world. Now, wartime art creations can simultaneously help us go through this war and overcome our inner precipices.

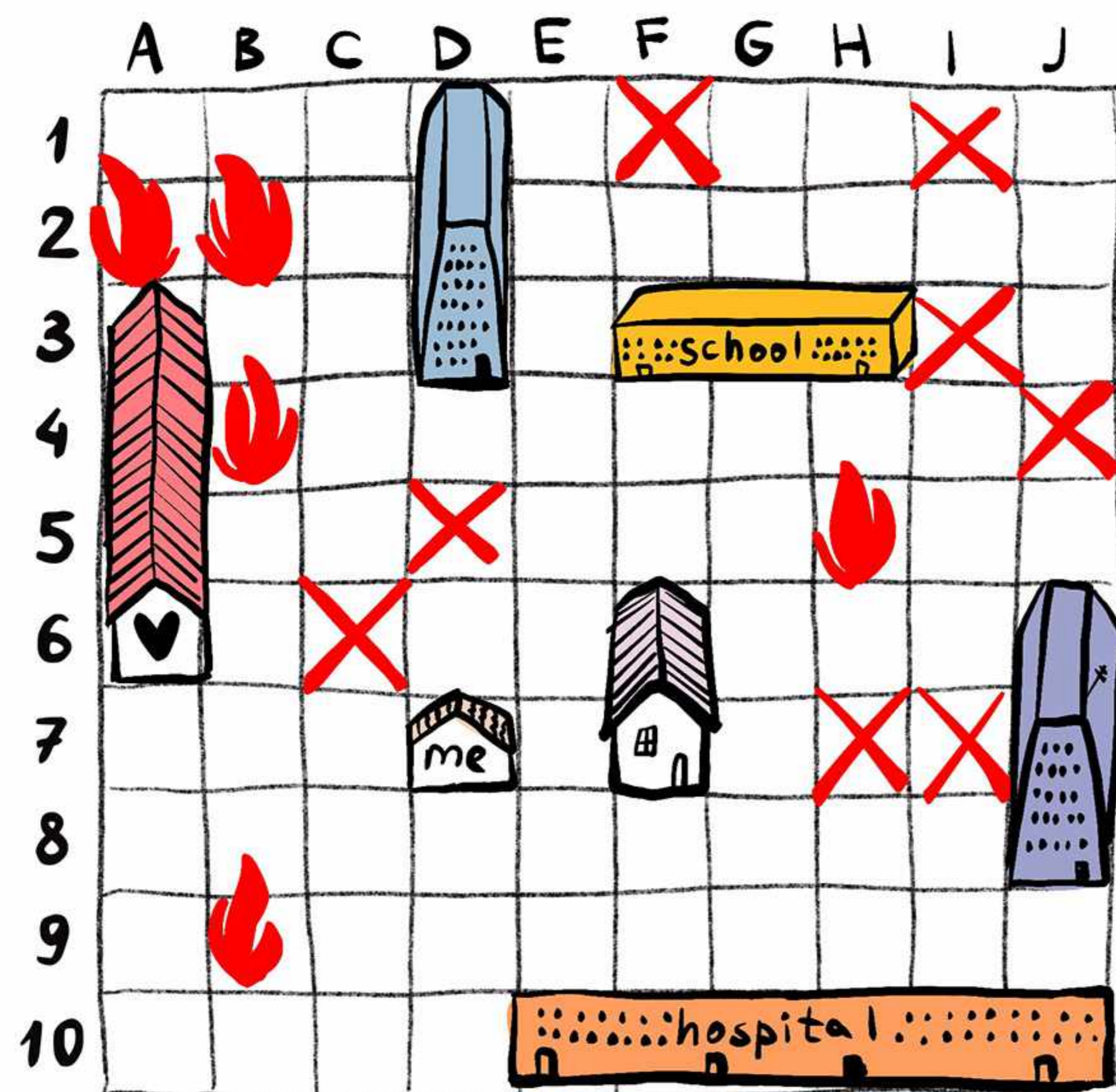
Ірина Вале – Ілюстраторка

Iryna Vale – Illustrator



З перших днів, українські митці почали активно рефлексувати на тему війни. Навіть ті, хто перебував під стресом перші 7-10 днів, прийшли в себе і продовжили працювати. Візуальна інформація сприймається краще за текстову, а влучна метафора може проникнути в самісіньке серце. Мої ілюстрації цього періоду відображають моє особисте сприйняття ситуації.

From the first days, Ukrainian artists began to actively reflect on the theme of war. Even those initially stressed came to their senses in 7-10 days and continued to work. Visual information is perceived faster than text, so an accurate visual metaphor penetrates the viewer's heart. My illustrations of this period reflect my personal perception of the situation.



every time I hope that **they missed**



Ілюстрації Ірини Вале
Illustrations by Iryna Vale

Я залишилася в Київській області та нікуди не поїхала, тож більшість зображень про відчуття свого дому як фортеці, про звуки зовні, які ти чуєш і намагаєшся зрозуміти, наскільки близько небезпека. У якості волонтерки, я також малювала для деяких організацій, таких як META Museum project, де я ілюструвала популярні на той час твіти.



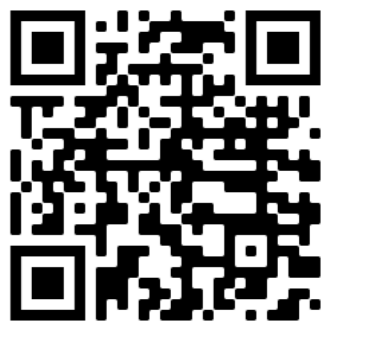
to make it **more safe**



I stayed in Kyiv region and didn't leave, so most of the pictures are about the feeling of home as a fortress, about the sounds you hear from the outside trying to understand how close the danger is. As a volunteer, I also drew for several organizations, such as the META Museum project, where I illustrated tweets circulating online at the time.

Богдана Заяць – Ілюстраторка

Bohdana Zaiats – Illustrator

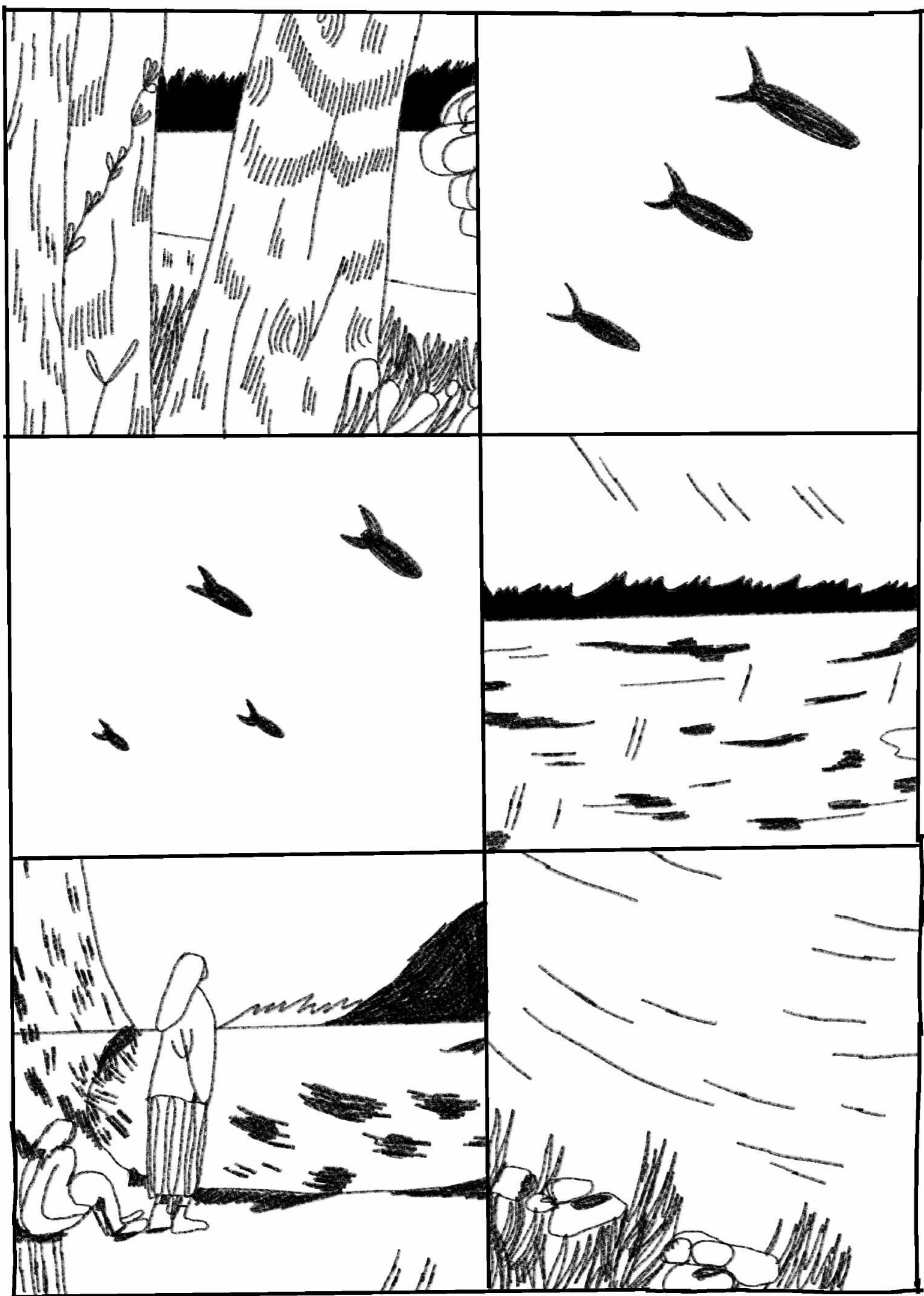


@my_pet_spider

Складно підібрати слова, здається, що вони втратили свою силу. Хоча десь всередині мене є відчуття, що це все одно щось дуже важливе. Слова все одно впливають на світ. Але я намагаюся використовувати візуальні інструменти.

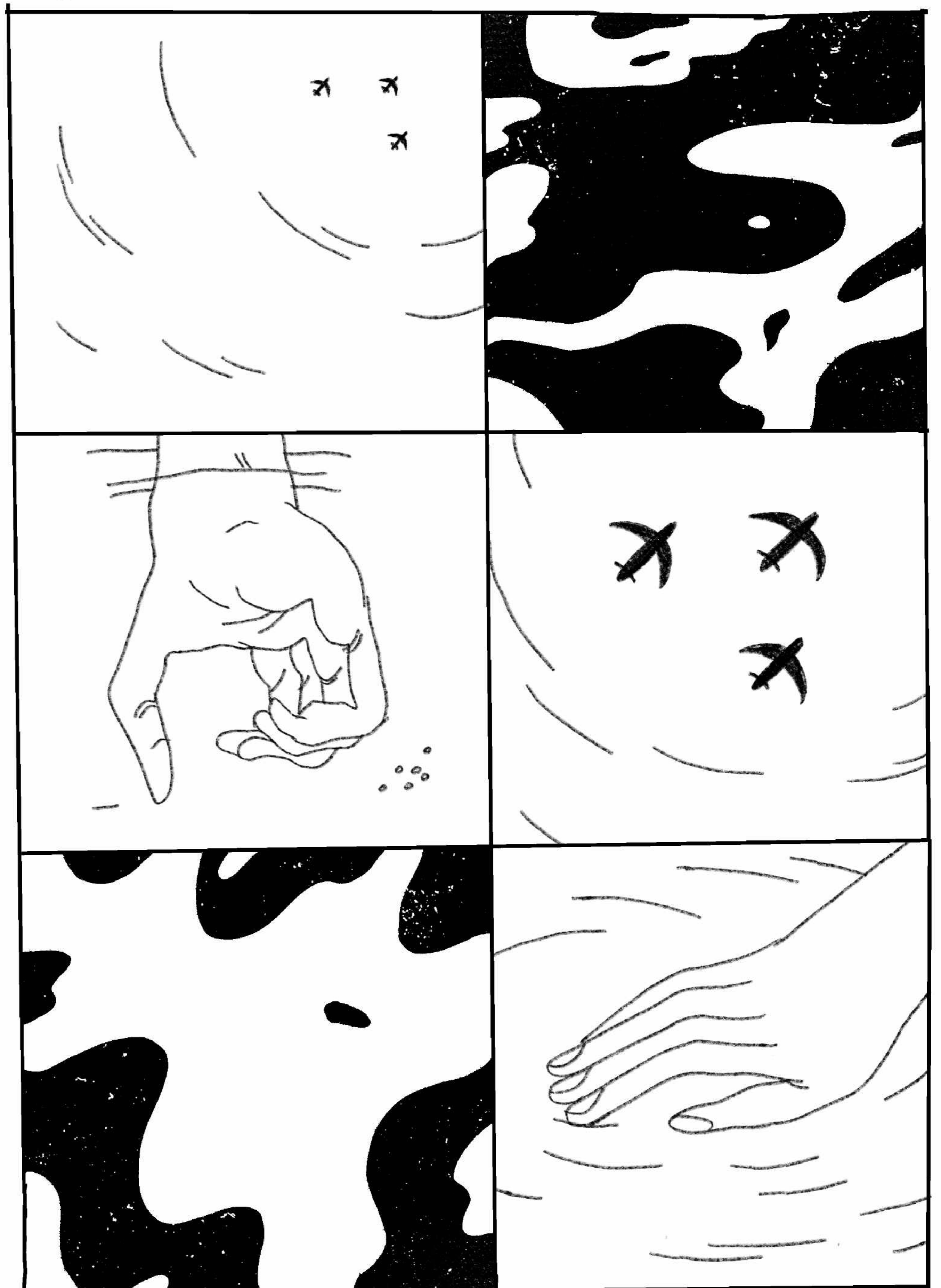
It is hard for me to find the right words as it seems that words have lost all their power. However, there's a feeling deep inside me that words still are significant. They still influence the world. For me, though, it is better to stick to visuals.

АЛЕ ПРИРОДА НЕ ЧЕКАЄ.



ЇЙ НАУЧАТИ НА ВІЙНУ.

АБСУРДНО.



ВЕСНА ПРИЙШЛА.

“Весна” Богдана Заяць

Spring by Bohdana Zaiats

Inscription to the left: “The nature doesn’t wait. It doesn’t care about the war”.

Inscription to the right: “It’s absurd. The spring has come”.

Яся Волкова – Ілюстраторка

Yasia Volkova – Illustrator



Художники і ілюстратори - дуже чутливі люди до подій, тож творчий фронт прокинувся одразу, як тільки всі відійшли від шоку в перші дні війни. Нашу творчість робить потужним те, що ми переживаємо за свою країну, власне життя та життя наших громадян.

Це все відбувається у реальному часі, з реальними людьми. Психіка творчих людей зараз просочена страхом, ненавистю та бажанням показати світу - «Ось ми! Український народ! Нам боляче! не закривайте очі, на терор який робить Росія!»

Artists and illustrators are very sensitive to such events, so the creative frontline woke up right after we managed to cope with the shock of the first few days. The creativity makes our love for our country, our lives, and the lives of our people very powerful.

All of this is happening now, in real life, to real people. The psyche of creatives is soaked in fear, hatred, and the desire to show the world that here we are, the Ukrainian people, that we hurt, that we want everyone not to turn a blind eye to the terror russia commits.



Дизайн, ілюстрація, малюнок, картина - це візуальна сила, якою можна достукатись до кожного. Не всі люди, наприклад, можуть дивитись на фотографії мертвого цивільного населення, на катування та знущання окупантів над дітьми, над чоловіками і жінками... Наша задача, наш обов'язок навіть - це відобразити інформацію так, щоб вона була одночано і не «делікатним контентом» і гостро звертала на себе увагу.

Design, illustration, drawing, and painting are all examples of the visual power that can reach everyone. Not all people can look at photographs of dead civilians, tortured and humiliated children, men, and women... Our task, our duty even, is to show this information in the way that doesn't make it sensitive content but still is sharp and attracts attention.

Ілюстрація Ясі Волкової
Illustration by Yasia Volkova

Щодо процесу втілення - я художник, який в першу чергу звертає увагу на емоції і почуття. Тож мої ілюстрації - це про ту біль і жах, яку я намагаюсь осягнути. Я намагаюсь зрозуміти «що відчуває дитина, до якої тягнуться руки окупанта?», і я не можу це усвідомити головою, тож коли я малюю, я передаю все те, чого я не розумію, проте що відчуваю.

Так я намалювала одну з найвідоміших своїх ілюстрацій «Russian occupiers rape ukrainian children», з моїм малюнком виходили на мітинг навіть у Південній Кореї, мене це здивувало. Значить, малюнок дійсно працює. Він кричить, запевняє, відображає страждання. Тож інші роботи так само транслиють мій особистий страх та страх громадян, які опинились в центрі терору. Який важко зрозуміти, проте можна відчувати.

As for the creation process, I am an artist who primarily pays attention to emotions and feelings, which is why my illustrations are about the pain and horrors I'm trying to comprehend. I'm trying to understand what a child feels when the occupier tries to grab them with their hands. I can't do it in my head, so when I draw, I convey not something I comprehend but something I feel.

That's how I created one of my most well-known illustrations, "russian occupiers rape Ukrainian children." This picture was even taken to a demonstration in South Korea, which surprised me. It means that it works. It screams, convinces, and depicts the suffering. So, my other works also convey my personal fear and fear of the citizens in the middle of this terror. It's hard to comprehend but possible to feel.



Ілюстрація Ясі Волкової
Illustration by Yasia Volkova

Софія Зорська – Мисткиня

Sofiia Zorska – Artist



Це вражає. Творчий український фронт вражає своїм розмаїттям, виразністю, єдністю, всюдисутністю. Каліграфи, керамісти, художники, аніматори, письменники, фотографи, кутюр'є, музики, кухарі – уявіть будь-яку галузь хоч трохи дотичну до творчості і там будуть українці. Я побачила багато митців, які донині не акцентували увагу на своїй національній приналежності. Тепер вони голосні і це чудово.

По-перше до України зараз приковані погляди усього світу. По-друге українські митці вкрай талановиті. Влучними образами вони доносять почуття, думки і реалії країни, що знов переживає геноцид, до кожного, хто має органи чуттів. Ти можеш не знати мови, але малюнок з дитям, на яке летять російські ракети, зрозуміє і відчує кожен, у якому б куточку планети він не знаходився. Мистецтво резонує на рівні почуттів. Мене досі вивертає від болю від роботи (вибачте, не пам'ятаю автора) на тему зґвалтувань. Двох акварельних силуетів достатньо, щоб усе зрозуміти.

It's fascinating. Ukrainian creative frontline impresses with its diversity, expression, unity, and ubiquitousness. Calligraphers, ceramists, artists, animators, writers, photographers, couturiers, musicians, chefs – imagine any domain connected to creativity least possibly, and Ukrainians will be represented there. I've seen many artists who didn't make an emphasis on their nationality. Now they speak about it loud and clear, and that's brilliant.

Firstly, the whole world is watching Ukraine right now. Secondly, Ukrainian artists are extremely talented. They use very accurate images so that everyone with the ability to sense could grasp feelings, thoughts, and the reality of the country living through genocide once again. You might not know the language, but wherever you are, you'll surely understand and feel the picture of a child watching the russian missiles flying toward them. Art resonates where feelings are. I still feel torn to shreds by the pain of one author's work about rape. Two watercolor silhouettes are enough to understand everything.

“ Коли тебе ненавидять і хочуть знищити лише за факт твого народження, ти ще завзятіше хочеш показати, якого ти роду. І я роблю це своєю зброєю – творчістю.

When they hate and want to eliminate you for the sole fact of your existence, you become more persistent in showing your origin. I do it with my own weapon – my art.”

Також те, що українські митці є частиною нації, яка є безпосередньою жертвою війни, дає право, якщо можна так сказати, без цензури показувати все як є. Називати війну війною, геноцид геноцидом, зображати жахи, бо ми живемо у цьому жахітті. Українські митці не обмежені примарними законами, ніхто не має права звинувачувати їх у «занадто різких заявах», для нас немає заборонених тем. Хотілося б сказати, що цензури теж нема, але деякі творчі майданчики підіграють росії і видаляють як роботи, так і тематичні коментарі. Цього не має бути.



Ілюстрація Софії Зорської
Illustration by Sofia Zorska

Третє - практична сторона. Українці (та інші митці) влаштовують виставки, аукціони, просто продають роботи, а виплати йдуть на підтримку армії/біженців/волонтерів/постраждалих і тд.

Also, Ukrainian artists are a part of the nation that is a direct victim of war, giving them the right to depict everything without censorship. We can call war and genocide by what they are, we can depict these nightmares because the nightmare is what we live in. Ukrainian artists are not limited to any fictitious rules, no one has the right to blame them for being “too harsh”, and there are no tabooed topics. I'd like to say there's entirely no censorship, but some creative platforms play by Russia's rules and delete both works and comments of Ukrainians. That's not how it's supposed to be.

Перше - це розголос. Війна, злочини росії проти людяності, персональні трагедії, про які іншим б чином не згадали або швидко забули у нескінченному потоці інформації. Яскравий образ чіпляється надовго.

First, art is publicity. War, Russian crimes against humanity, personal tragedies that wouldn't be mentioned otherwise or would be quickly forgotten in the endless flow of information. They give a vivid image that gets stuck for a while.

Друге - це терапія. Як для артиста так і для глядача. Вам болить за вбитих дітей разом, ви ненавидите разом, сумуєте, може смієтеся разом. Ви не одні. Коли не вистачає слів, щоб виказати усе, що на душі - на допомогу приходить творчість.

Second, art is therapy, both for the artist and the viewer. You feel hurt for murdered children together, you hate, grieve, and maybe even laugh together. You're not alone. When the words are not enough to pour your soul out, art is there for you.

Third, art is practical. Ukrainians and artists from other countries hold exhibitions, auctions, or just sell their works to gather funds for the army, refugees, volunteers, or victims of war. Also, it's the spread of Ukrainian culture that the enemy tried to abolish for centuries.

А також це ширення української культури, яку віками намагалися стерти. Це відокремлення українського народу від росії в очах міжнародної спільноти. Україна не якась там країна Східної Європи, не росія. Україна це незалежна, самостійна держава зі своєю ідентичністю.

Мотивація до створення робіт в мене змінювалась з ходом війни. Спочатку хотілося висловити зневагу, висміяти росію, яка прийшла в Україну вбивати. Ось цією ілюстрацією я хотіла подякувати усім, хто докладається до нашої перемоги. Не тільки військові, а й рятівники, працівники комунальних служб, волонтери, і просто небайдужі люди, які кричать разом з нами, щоб українців почули. Усі вони несуть світло, надію, вони створюють щит, який відіб'є злу навалу.

Мій батько захищає Україну на передовій. Мені хотілося щоб роботи були веселими і духопідйомними. Я надсилаю йому те, що малюю. Він перший глядач. Але після Бучі це робити все складніше. Моя анімація, що досить широко ширилась мережею (з путіним та синичкою) - я її почала до Бучі, завершувала вже після. Це відчувалося неправильним. Сміятись під час такої трагедії. Але люди були вдячні, вони писали, що це розрада для них. Тож це було не дарма.

Finally, it is a separation of the Ukrainian nation from russia in the eyes of the international community. Ukraine is not some country in Eastern Europe, and it's not russia. Ukraine is an independent state with its own identity.

My motivation to create art has been changing in the course of the war. First, I wanted to voice my contempt, to laugh at russia that came to Ukraine to murder. With this picture here, I wanted to thank everyone who works for our victory. These are not only military but also rescue and communal services, volunteers, and ordinary people who could not stay indifferent and shout loud as they can with us so that Ukraine is heard. They all bring the light, hope, they form a shield that will repel the evil horde.

My father defends Ukraine at the frontlines. I wanted my works to be light and uplifting as I send them to him first. He is my first viewer. But it became much harder to do all that after Bucha. My animation with putin and a tit bird that spread far and wide through the Internet – I started it before Bucha and finished afterward. It felt wrong to laugh in a time of such tragedy. But people were grateful and said it helped them to find consolation. So it was not in vain.



Тут та на наступній сторінці кадри з анімації Софії Зорської
Here and on the next page are the frames from the animation by Sofia Zorska



Не всі ідеї втілюються. Свій найтемніший біль я поки не готова ширити. Щодо процесу, то ланцюжок приблизно такий. Трапляється подія – декілька днів думки і почуття циркулюють усередині – з'являється задум, який я фіксую на папері у вигляді замальовки (звичайною ручкою), буває декілька скетчів, що передають одну думку – обираю найбільш виразний, на мій погляд – перемальовую скетч у програмі для малювання – допрацьовую ідею та композицію – малюю контури – фарбую – готово! Виразні засоби сформувались у процесі роботи над першими малюнками на початку війни.

Я не чекала від себе такої активної участі. Усе життя мені здавалося, що достатньо лише бути хорошою людиною, профі у своїй справі. Мені не здавалось важливим випинати на передній план свою національність, бо я ж не складаюся лише з неї. Але війна показала, що це не так. Коли тебе ненавидять і хочуть знищити лише за факт твого народження, ти ще завзятіше хочеш показати, якого ти роду. І я роблю це своєю зброєю – творчістю.



Not all ideas get out in the open. I am not yet ready to share my darkest pain. In terms of the process, it all starts with a certain event. Thoughts and feelings then need a couple of days to circulate inside my head until I fixate them on the paper as a draft with just a pen. There can be several sketches that convey the same thought, so I choose the one that speaks the most to me and redraw it in the drawing software. Then, I polish the idea and composition, add contours and colors, and it's ready! My means of expression formed while I created my first works at the start of the war.

I did not expect to be such an active part of it. All my life, I thought it was enough just to be a good person and a pro at what you do. I never considered highlighting my nationality as important because it's not the only part of who I am. But the war proved me wrong. When they hate and want to eliminate you for the sole fact of your existence, you become more persistent in showing your origin. I do it with my own weapon – my art.



Ангеліна Драченко – Мисткиня

Anhelina Drachenko – Artist



Щодо українського творчого фронту. Я спілкуюсь з багатьма художниками та художницями і ці люди неймовірні. Вони малюють ще більше за мене, висвітлюючи актуальні проблеми, а деякі ще мають при цьому англійську аудиторію. Художній фронт старається зосередити увагу людей зі всього світу на війну з Московією, геноцид українського народу.

Regarding the Ukrainian creative frontlines; I communicate with many artists, and all these people are incredible. They draw more than I do, depicting relevant problems, some even have an English-speaking audience. Creative frontline tries to concentrate the whole world's attention on the war against muscovy, on the genocide of the Ukrainian people.



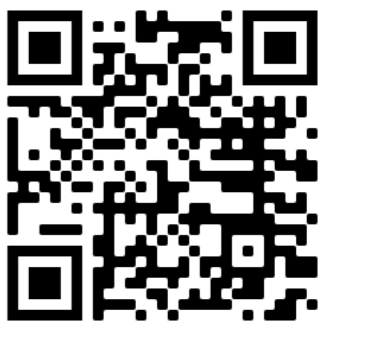
Щодо мене, то я за допомогою малювання можу якось виразити свої почуття та переживання. Своєрідне заспокійливе. Можна сказати, що це єдине, що я вмію добре, тому намагаюсь допомогти таким чином (малюванням).

What about me? I can express my feelings and emotions through drawing. It's a sedative of a kind. One could say it's the only thing I do well, which is why I am trying to help by creating art.

Робота Ангеліни Драченко
Artwok by Anhelina Drachenko

Аліна Тищук – Ілюстраторка

Alina Tyshchuk – Illustrator



@alina.tyshchuk
.prints

"Чим більше ви бачите, тим більше ви знаєте" Олдос Гакслі. Зараз в руках українських художників та дизайнерів один з найпотужніших інструментів для поширення інформації - їхня творчість. Візуалізація - це чудовий засіб для ведення креативної інформаційної війни.

Своїми ілюстраціями та плакатами ми привертаємо увагу до війни в Україні, доносимо правду в усі куточки світу, та вселяємо надію в наших людей, тим самим допомагаємо чинити опір та пришвидшуємо нашу неминучу перемогу.

"The more you know, the more you see," said Aldous Huxley. Now, Ukrainian painters and designers hold in their hands one of the most powerful instruments of spreading information – their art. Visualization is a great way to wage creative and information war.

We draw attention to the war in Ukraine with our illustrations and posters, and we spread the truth to all corners of the world. We inspire hope in our people, which helps us resist and make our inevitable victory closer.



Зображуючи події та образи війни ми також пишемо історію. Символічно, у моїй ілюстрації "Воля" зображений Монумент Незалежності який височіє в центрі Києва. Слово "воля" в українській мові має два значення: свобода та воля. Ці слова дуже влучно характеризують український народ.

Depicting the events and images of war is how we write history. Symbolically, my illustration "Volia" is a picture of the Independence Monument that rises over the Kyiv center. The word "Volia" has two meanings in Ukrainian: freedom and will. There are no better words to describe the people of Ukraine.

"Воля" Аліни Тищук
Volia by Alina Tyshchuk

Оксана Федко – Ілюстраторка

Oksana Fedko – Illustrator



Я маю купу друзів та знайомих ілюстраторів, тому можу зробити оцінку творчого фронту. Він дуже потужний. Я пишаюсь своїми колегами, адже кожен інформаційний привід завжди супроводжується оперативною реакцією з боку творчої спільноти.

Картинки легко та швидко ширяться в соціальних мережах, не потребують перекладу на різні мови, та добре передають емоції та почуття. Одна ілюстрація може передати те, на що пішло б багато слів, адже на зчитування ідеї з картинки йде набагато менше часу ніж на читання тексту. Це все робить ілюстрацію дуже важливим інструментом в інформаційній війні.

Крім того, що ілюстрації допомагають поширювати інформацію у найвіддаленіші куточки світу, беруть участь у мітингах та привертають увагу світових медіа вони також допомагають збирати кошти для допомоги постраждалим під час війни та на потреби армії. Я зустрічала велику кількість ініціатив, де збирали кошти від продажу продукції з тематичними ілюстраціями.

В моїх роботах я намагаюсь передати мою любов до українського народу та Збройних сил України. Це мій спосіб сказати дякую всім тим, хто боронить нашу державу, підтримати бойовий дух та наблизити нас на один крок ближче до перемоги. А також, поширити для світу інформацію про справжній стан речей, нашу сміливість та відвагу.

Що саме мотивувало мене на створення робіт дотичних до теми війни? Здебільшого, для мене це був спосіб справитись з почуттями викликаними війною. Спосіб зробити свій вклад та не почуватись осторонь.

I have many illustrator friends and acquaintances, so I can give our creative frontline some assessment. It's very powerful. I am proud of my colleagues as every newsbreak is always followed by a reaction from the creative community.

Pictures can be shared on socials quickly and easily, they don't need translation into other languages, and they convey emotions and feelings really well. One illustration can substitute many words since deciphering the message conveyed by the image takes significantly less time than reading a text. This all makes illustration an essential instrument in the information war.

Aside from spreading information to the farthest corners of the world, being part of demonstrations, and turning the huge media's attention, illustrations also help raise funds for victims of war and for our army's needs. I've seen many initiatives that raised costs by selling products with illustrations dedicated to the topic of war.

I try to convey my love for the Ukrainian people and the Armed Forces of Ukraine through my works. It's my way to thank everyone who defends our country, maintain the fighting spirit, and get us one step closer to our victory. Also, it's a way for me to spread information about the actual situation, about our courage and bravery.

What was my motivation to create pieces dedicated to the topic of war? Mostly, it was a way for me to deal with my feelings evoked by the invasion, a way to do my part and not stay aside.



Ілюстрація Оксани Федко
Illustration by Oksana Fedko

В перші дні війни я намагалась знайти своє місце на цьому фронті, пробувала брати участь в різних волонтерських ініціативах, які мені були доступні. Та врешті решт прийшла до того, що максимальна користь буде, якщо я буду робити те, що в мене виходить найкраще.

On the first days of the attack, I tried to find my place on this frontline by taking part in various volunteer initiatives that I was able to find. But, at the end of the day, I came to a conclusion that I would be the most helpful if I did what I could do best.

Ната Левітасова - Мисткиня

Nata Levitasova – Artist



Український творчий фронт наразі нічим не відрізняється від фронту бойового. Митцями керують лють, біль, бажання захистити державу і співгромадян, допомогти. Тому він так потужно діє. Лють - дуже сильна емоція. Вона як паливо для нових проєктів.

Головна ціль моєї творчості зараз - показати світові реалії війни. Картини, на відміну від фотографій, соціальні мережі не цензурують. Їх як твори мистецтва можна рекламувати в інстаграмі з таргетом на США та Європу. А половина коштів з продажу картин йде на донати армії та волонтерам.

Ukrainian creative frontline is now one with the fighting forces. It is driven by fury, pain, desire to protect the country and fellow citizens, desire to help. That's why it's so powerful. Fury is a very powerful emotion. It is fuel for new projects.

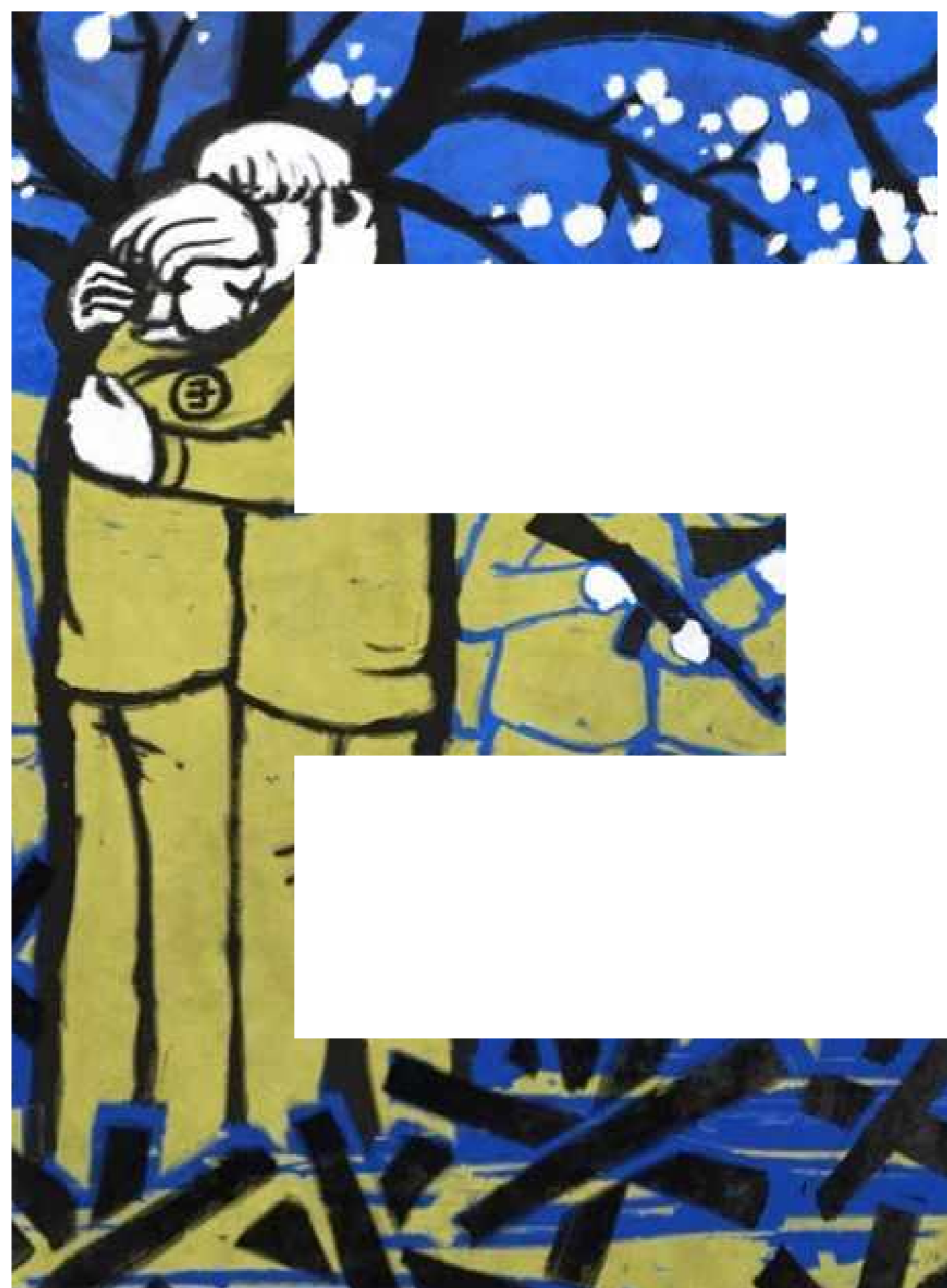
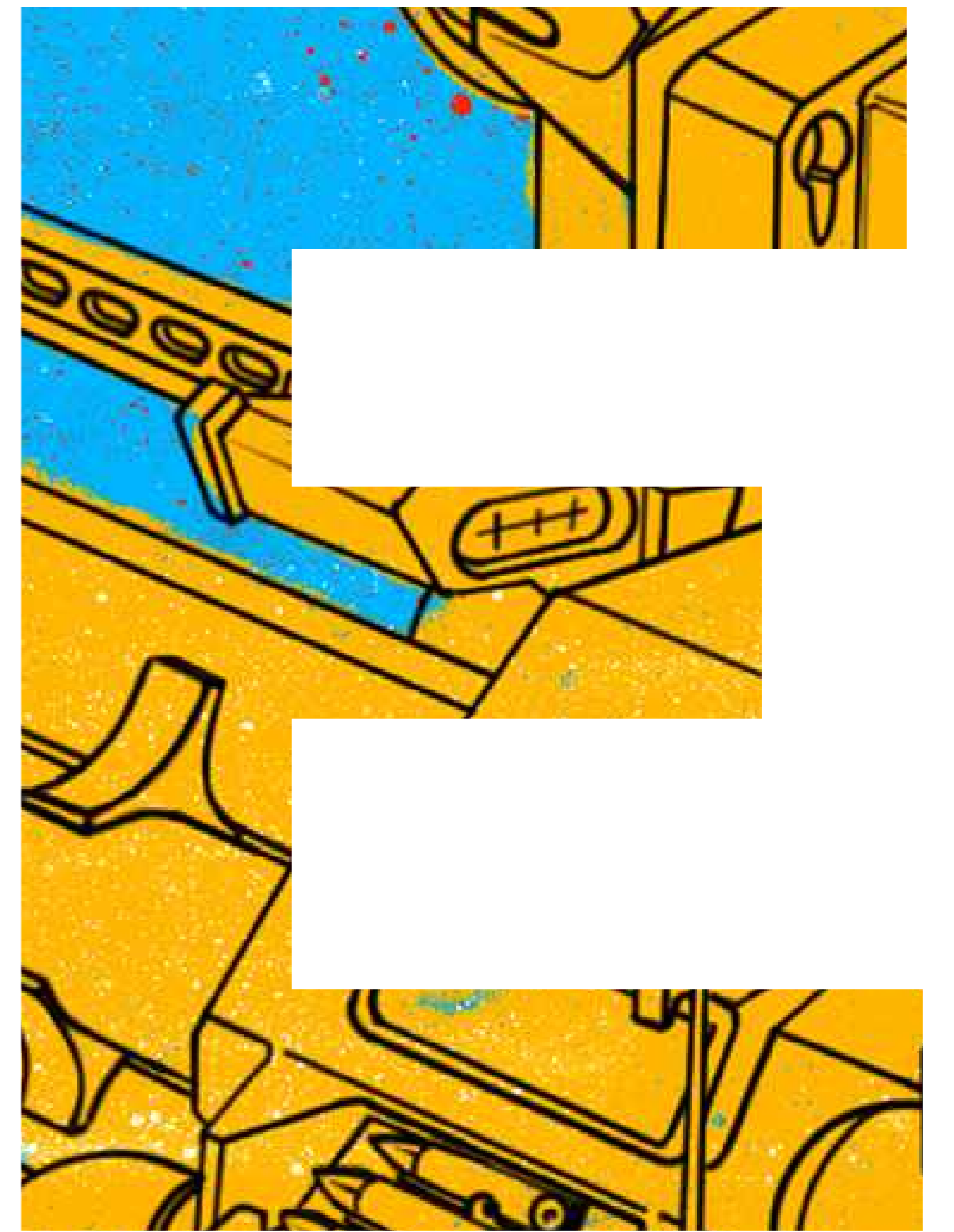
The main goal of my work right now is to show the reality of war to the world. Paintings, unlike photographs, don't get censored by social networks. You can promote them as pieces of art on Instagram, targeting the US and Europe. Half of the money from sales is donated to the army and volunteers.



Повісила нові картини про війну у всьому будинку. Тіні від них - ніби криваві сліди. А самі полотна - ніби рани. Мої рани. Деякі художники кажуть, що не можуть малювати війну. А я не можу не малювати її. Гори? Голуб'ятні? Мирні карпатські хатки? Все це втратило сенс. Сьогодні надіслала фото картин куратору в Європу. Він заплакав від побаченого. Вибачте, якщо мої картини приносять і вам смуток. Але я не зупинюсь.

I've hung new pictures all around the house. The shadows they cast look like bloodstains, and the canvases themselves are the wounds. My wounds. Some artists say they cannot draw the war, but I can't help drawing it. Mountains? Doves? Peaceful Carpathian huts? Drawing all of it has no sense anymore. I've sent a photo of my pictures to my curator in Europe. He started crying. I am sorry if my paintings bring you grief too. But I won't stop.

“Буца” Ната Левітасова
Buchach by Nata Levitasova



ПРО КОМПАНІЮ

ABOUT COMPANY



approval.studio

Approval Studio – американський стартап з офісами розробки в Україні та Польщі. Ми працюємо в сфері затвердження дизайну та створили веб-додаток, який полегшує колаборацію між креативними агентствами та клієнтами. Іншими словами, наша розробка допоможе порозумітися з приводу кількості версій дизайн-макету та внесених у нього правок, контролювати та пришвидшити робочий процес і налагодити комунікацією між усіма зацікавленими сторонами.

Проект "Український Креативний Фронт" є частиною регулярної рубрики нашого блогу під назвою "Креативні балачки" (англ. Creative Talks), де ми спілкуємось з представниками креативної спільноти з різних питань, які стосуються дизайну, ілюстрації, та всього, що пов'язане зі створенням візуалу для будь-яких цілей. **Ми хотіли б щиро подякувати всім чудовим людям, які долучилися та надали свої коментарі щодо українського креативного фронту. Ви чудові!**

Також, у разі, якщо ви працюєте з візуальними даними і вам потрібна допомога із затвердженням макетів – ласкаво просимо до нас на сайт, який ви можете знайти за QR-кодом вище. Наш додаток має українську локалізацію, а україномовна служба підтримки охоче допоможе його освоїти і відповість на всі запитання. Ми співпрацюємо з усіма починаючи великими інтернет-медіа і закінчуючи фрілансерами.

Якщо ж ви волонтерите та допомагаєте Україні в російсько-українській війні своєю роботою, ми з радістю надамо вам безкоштовні ліцензії до нашої програми. Пишіть за адресою info@approval.studio або звертайтеся до служби підтримки на сайті.

Дякуємо, що прочитали цей матеріал! Слава Україні! 🇺🇦

Approval Studio is an American startup with development offices in Ukraine and Poland. We work in the sphere of design approval and have created a web app that streamlines the collaboration between creative agencies and their clients. In other words, our tool will help you work with the mockup versions and applied edits. control and speed up the workflow, and set up proper communication between all project stakeholders.

"Ukrainian Creative Frontline" project is a part of our regular blog section called Creative Talks, where we discuss design, illustration, and everything related to the creation of visuals with the creative community. **We would like to thank from the bottom of our hearts all those brilliant people who agreed to participate and provided their commentary about the Ukrainian creative frontline. You're breathtaking!**

Also, in case you work with visuals and need help with mockup reviews, you're more than welcome to check our website following the QR code below. Our app includes multiple languages and our support team will gladly guide you through it. We work with all kinds of creatives, from huge Internet media to freelancers.

If you're a volunteer who is helping Ukraine in the russo-Ukrainian war, we'll gladly provide you with free licenses to our software. Let us know via the email address info@approval.studio or get in touch with our support team on the website.

Thanks for reading this material! Glory to Ukraine! 🇺🇦

